

Dynamēta episcopoz cū quib⁹ celebrāt quō designāt aliqua spūalia zc. iij. p. ti. ij. c. ij. §. ix. **O**riginale peccatū describit inīra sub littera p scz peccatū originale. z. i. p. ti. viij. p. to^m.

Originali peccato vtrū beata virgo concepta sit zc. habes varia ibidez capi. ij. z. iij. z post de super sermonem.

Origines peccati sunt septem. p^{ri}a pte titulo vij. capi. ij. §. v.

Orientē respiciendo adoramus triplici de cā tercia pte titu. xij. ca. ij.

Oris z lingue dispositio quomō describitur p causam finalē. materiā formā. z circūstantiaz. p^{ri}a p. ti. ij. ca. iij. §. i. b. p. totū.

Oscula amplexus vel tactus impudicus qñ sunt mortalia vel venialia. z quādo fiunt cur consensu in malū. qñ tunc peccatum zc. z qñ periculosa sunt. ij. p. ti. v. c. i. §. ix. etiā. x.

Ostensionis amicitie sunt qñtuor. quarta pte titu. v. capi. x. §. iij. b.

P ante a

Pacifici qui dicun

tur beati **M**atthei. v. z quomō vocabūtur filij dei. z circa pacē tria notātur. scz pacis sublimitas. pacis integritas. z pacis auditas. qñ ta par. titu. vij. ca. vi. §. vij.

Pax ingētz est actus interioris caritat. quo / mō differt a cōcordia. z est par temporalis. spiritalis. z infernalis. **E**t quō pax excludit triplex bellū. iij. p. ti. vi. ca. vij.

Pax quō est effectus siue actus volūtatis z nō virtutis spūalis **E**t quomō salua pace potest ēē dissensio in opinionibus inter habētes caritates. **E**t qd significant tres littere huius nominis par. ibidem. §. p^{ri}o.

Pacē quomō omia appetunt fm **A**ugustinū. et **D**ionisiū. z est triplex mala par. z talis pacis sunt multe spēs. que z diffinitur ibidē. §. ij.

Pax describitur fm illud psalmiste. **P**ax multa diligētibus legē tuā. z quomō boni habent pacē. z quomō mali zc. ij. p. ti. vij. ca. iij. §. iij.

Pax quomō dicitur fructus spirit⁹ fm aplm ad **G**al. vi. quibus figurat zc. quarta pte ti. v. ca. xxi. §. i. ibi. **T**ercius fruct⁹ est par.

Pacientia quō diffinitur a beato **A**ugustino et quō ipa habere debz quattuor virtutes que notātur ex verbis apli. **I**n oibus exhibeam⁹ nos zc. in multa paciētia. quarta parte titulo terco capitulo septio.

Patienter vtrum iniurie semp sunt sustinen

te. ibidem. §. p^{ri}o.

Patientia laudat qz pugnātes inerpugnabili liter armat. qz hostē fortiter expugnat. qz ipsa notabiliter triumphat. z quia vincētem felicit coronat. ibidē. §. scdo.

Patientie dant. xv. remedia potissime ex exemplo saluatoris nobis ostensa in exemplū. ibidem. a. ij. §. vsqz ad. xvij. §. p. totū.

Patientie fructus sunt sex. qz tres p^{ri}ncipaliter ad peccatores. z tres ad iustos. ibidē. §. xvij.

Patientia quō dicit fructus spūs. ad **G**al. vi. et in quo cōsistit. iij. p. ti. v. c. xxi. §. i. ibi. est g^o

Patienter aduersa tolerare siue tribulationes est via qua immediate itur ad celū. p^{ri}ma parte titu. v. ca. iij. §. ij. f.

Pacta quō debent seruari in diuersis. ij. pte. p^{ri}o. ca. xvij. §. vij.

Paganor errores describuntur vario mō in qbus errant. qz errores etiā vario mō solunt. scda p. titu. xij. c. vij. §. ij. p. totū.

Paganor phoz vel poetarū doctrine q non p^{ri}ncipaliter ad salutē hoc ad longū. iij. par. titu. xi. c. iij. z p omnes sequētes. §.

Pagani siue gētiles phi quomō vario modo errāt cōtra fidē. ibidē ca. v.

Paganor errores siue saracenoz errores vario modo describuntur. ibidē ca. vi. §. i.

Pagani quō subsunt pape. z quare papa non potest auferre dominia iurisdictiones ab ipsis quas iuste detinet zc. tercia parte titulo vicesimoscdo capi. v. §. vij.

Palatiū episcopi habet tantā immunitatē q nullus potest inde trahi nisi in certis casibus iij. p. ti. xij. ca. iij. §. i. an mediū.

Palle altaris de qua materia esse debet. debent esse due. cui licet illas explicare. nec mulieres nec moniales debēt eas tāgere zc. tercia pte. ti. xij. ca. vi. §. v. circa mediū.

Palliū episcopoz quid spūaliter significat. iij. pte ti. x. ca. ij. §. ix. infra p^{ri}ncipiū.

Palliū episcopoz vnde sumptū est. ad qd ipsis datur zc. ibidē caplo. iij. §. i.

Palliū quomodo z quare vtitur papa. patriarche. archiepiscopi. quādo ipsi debent vti pallio. quid est pallium. a quo debet peti. z i quot mensibus. quid datur ipsis in datione pallij. quibus diebus archiepiscopus debet ipso vti ibidem capitulo quarto paragrapho secundo per totum.

Panem triplicem dedit christus inde ad eluz p^{ri}mo maximo beneficio. in quibus nobis exemplum dedit vt similia faciamus zc. secūda pte titu. i. capi. xxi. §. ij. iij. z. iij.

De pane eucaristie vide supra sub e scz aucari/ stia. z m scz missa.

Pape status siue summoz pontificu describit p thema ex psalmo. qd z de ipsis declaratur. et quomodo papa coronatus est gloria z honore. z quomodo constitutus sup opera manu suaru zc. titu. xxi. ca. i. z. §. i. ij. z. iiij.

Pape potestas q spcialiter est a deo z singulari/ us z excellentius. ibidē capi. ij.

Pape abusus q nō sit a deo pbatur. sz malicia et prauitate hominu. Et abusus potestatis sit tripliciter. ibidē ca. ij. §. i.

Pape potestas q singularius ē a deo qz alie po/ testates hoc ostendit quātuz ad electōez. qstuz ad eius gubernatōez. z qstuz ad impugnatio/ nē. z quomodo papa significatur p montē. zc. Exodi. xliij. ibidē ca. ij. §. ij.

Pape que potestas est fm illud xpi. Tibi da/ bo clauces regni celoz zc. q necessariū est habe/ re vnu successōz Petri. qd significant clauces. et que sunt. z quomodo p penitētiāz releant pec/ cata zc. ibidē capi. ij. §. ij.

Pape potestas in ecclesia quid importat. quo/ mō habet statuere in ecclesia ex rōnabili causa. ibidē capi. ij.

Pape iurisdicō siue potestas que est in decla/ randis dubijs. que sunt de iure diuino vel na/ turali. z que de iure huāno. z dubia declarare i aliquibus cōtingit dupliciter. ibidē. c. ij. §. i.

Papa quomodo habz potestātē circa iurisdicō/ nē circa positua pcepta. ibidē. c. ij. §. ij.

Papa quō habet potestātē siue iurisdictionez in sentenciādo de subditis z q debeant haberi p talibus put sentenciāuit. tertia parte titu. xxi. capitulo tercio. §. ij.

Papa quā potestātē habet sine iurisdictionez ex verbis xpi dicētis. Tibi dabo clauces regni celoz. Et q ecclesie potestas z autoritas non est instituta auctoritate ppria. quod pbatur. z quō differt ab alijs principibus. ibidē. §. iiij.

Papa quā plenitudinē potestatis habet erga alias potestates inferiores. z omīs potestas ec/ clesiastica alia a papa subest ei quo ad tria. ibi/ dem. §. quinto.

Papales ponūtur aliqui errores qui excludū tur z confundant. ibidē. §. vi.

Pape potestas siue iurisdicō tēporalis z spi/ ritualis que est ecclesiastica est triplex. Prima est immediate a deo. Scda trina a papa in infe/ riores platos. Tercia est in ministeriis data. ibidē. §. septimo.

Papa quā potestātē habet a clauibus collatis beato Petro a xpo. z excellentius qz episcopis

Ibidem capi. iiij.

Papa quō septēz potestates accepit a clauib⁹ scz baptisandi. pdicandi. ligandi z soluēdi. cō firmādi. miracula faciendi. potestas pfecte cō/ uersandi. z potestas iurisdictionalis sentēcian di. ibidē capi. iiij. §. i.

Papa utrū possit renūciare papatui. ibidē ca/ pitulo quarto. §. ij.

Papa utrū possit deponi p quocūqz crimie no/ torio zc. ibidē ca. iiij. §. ij.

Pape potestas que ē maior omī alia creatura. tñ post xpm quō aliquomō se extendit ad cele/ stia. terrestria. z infernalīa. ibidē ca. v.

Papa utrū est maior angelo in iurisdicōne. ibidē capi. v. §. i.

Papa q est maior angelo in sacramētoz admi/ nistratōe z misterio z in premio. ibidē ca. v. §. scdo tercio z quarto.

Papa quō debet sanctos canonisare. desup vi/ de supra sub littera c scilicet canonisatio. et ibi/ dem capi. v. §. v.

Papa quā potestātē hz erga inferos. quō pos/ sit eos educere de purgatorio etiā p indulgen/ tias. iiij. par. ti. xxi. ca. v. z. §. vi.

Papa utrū p cōcatōem indulgentie plenarie possit contritos z cōfessos sic a tota pena z cul/ pa absoluerē q nō transcant p ignē purgatorij ibidē. §. septimo.

Papa quā potestātē hz sup hos qui sunt i ter/ ra. scz sup paganos q pagani subsunt pape p/ batur. Et quare papa nō potest auferre domi/ nia z iurisdicōes a paganis. ibidē. §. viij.

Papa quā potestātē habet sup iudeos phiben/ do fidelibus. vt nulla cōfortia cū ipsis habeāt quō suscipit eos ad baptisū. quō debēt cogi ad laborandū. ibidē. §. nono.

Papa quā potestates hz sup hēricos signatos p boues. quō quadrupliciter eos punit. z vtz dubius in fide sit censendus hereticus. qd dū biū etiā in fide cōtingit qnqz moīs. ibidē. §. x.

Pape quō subijciūtur scismatici. quō priuac/ eos duplici prate. Qui dicūtur scismatica zc. ibidē. §. xi. z. xij.

Papa quā potestātē habet in xpianos pcpue sup imperatores. z circa imperiū. quō cū confir/ mat si catholicus est. si nō quō deponit. qz pa/ pa pzio almanis dedit imperiū zc. ibidē. §. xiiij. xij. xv. z. xvi. supra sub lra i scz imperator.

Papa quā potestātē habet in alios reges z pñ/ cipes populi xpiani. z utrū subijciantur reges quātuz ad temporalium recognitionem. quo/ modo a sentencijs regum ad papā appellatur. ibidē. §. xvij.

Papa quā potestātē habet in clerū. vtrūz papa peccet mortaliter in acceptōne psonarū. 7 si papa a principibus moueret ad cōferendū ecclesiastica beneficia tripliciter cōtingit ibi esse viciū. ibidem. §. xviij.

Papa vtrūz possit aliquos iuste ad penam inferni damnare. ibidem. §. xix.

Papa quā potestātē habet in ordinando beneficia ecclesiastica. ibidem. §. xx.

Papa quā potestātē habet in creandis nouis religionibus. iij. p. titu. xxiij. ca. v. §. xxi.

Papa quā potestātē habet in dādo exemptiohes quibuscūq; a suis ordinarijs placet. 7 tria considerant in exemptione. Et sunt valde congruū aliqua collegia 7 religiones eximere &c. §. vicesimosecundo.

Papa vtrum est primus 7 maximus omnium episcopoz 7 patriarcharū. ibidem ca. vi.

Papa vtrū in totā ecclesiam xpī vniuersalem prelacionē habeat ibidē ca. vi. §. i.

Papa vtrum est caput vniuersalis ecclesie &c. ibidem. §. secūdo.

Papa vtrū est sponsus vls ecclesie ibidē. §. iij.

Utrū reges 7 principes xpiani 7 p consequēs omnes fideles tenentur esse subditi pape &c. ibidem. §. quarto.

Utrū est de necessitate salutis subesse Roma no pontifici. ibidem. §. quinto.

Pape vtrū magis sit obediendum q̄ alteri cui cūq; potestati inferiori. ibidem. §. vi.

Papa vtrum succedat beato Petro in ea pfectione potestatis 7 dignitatis. vicariatus xpī. qua beatus Petrus a xpo caput 7 pastor vtilis ecclesie fuit in ecclesia sblimar. ibidē. §. viij.

Papa vtrū habet in ecclesia plenitudinē potestatis. ibidem. §. viij.

Pape potestas vtrum descendat in alios prelatos ecclesiariū. ibidem. §. ix.

Papa vtrū possit vti potestate clauis in quēlibet de ecclesia. ibidem. §. x.

Papa vtrū potest concedere alicui q̄ quis vti tur potestate clauis in eum in foro ecclesie ibidem §. vndecimo.

Papa vtrū possit concedere alicui potestatem vt vtatur in eū potestate clauium in foro exteriori. ibidem. §. duodecimo.

Papa vtrū sit ppius sacerdos dicendus aliquo modo cuiuslibet parrochie. tertia parte titulo. xxiij. capi. vi. §. xxiij.

Utrū papa est platus immediatus cuiuslibet fidelis. ter. par. titu. xxiij. c. vi. §. xxiij.

Papa vtrū possit committere alicui p̄dicare 7 confessiones audire 7 vti potestate clauium in

requisitis proprijs sacerdotibus parrochia libus. ibidem. §. xv.

Papa vtrūz p duos ordines institutos a deo scz epoz 7 sacerdotū parrochialiū possit instituire terciū ordinē &c. ibidē. §. xvi.

Papa vtrūz possit compellere collegia generalia lūdiorūz vt ad eoz societatez religiosi admittātur. ibidem. §. xviij.

Papam vtrūz maxime respicit ordinatio suoz 7 vniuersitatū. ibidē. §. xviij.

Papa vtrū autoritatē vniuersalis ecclesie de terminatione fidei principaliter habet. ibidem §. xximonono.

Papa vtrū habeat confirmare sententias suoz diozū. ibidem. §. xx.

Papa vtrum subyiciatur statutis conciliorū. ibidem. §. vicesimo primo.

Papa vtrū possit mutare sentēcias sanctorū patrū in concilijs generalibus p̄t regulas vel ecclesie prelatos. ibidem. §. xxiij.

Papa solus dispēsat in quinquaginta casibus. qui p ordinem enumerātur 7 declarantur. ibidem capitulo septimo.

Papa quomō est omnibus miserabilior. 7 quare 7 in quibus. 7 nomen pape mutatur sibi in sua creatione triplici de causa. ibidē ca. viij.

Que differentia est inter papam 7 concilium desup vide supra sub c. scz Conciliū. 7 tertia parte titu. xxiij. ca. i. 7. ij.

Papalium litterarū falsatores excommunicati sunt maiori sentēcia. iij. p. titu. xxiij. capi. xvi.

Papa quomō habet condere canones. quarta parte titulo duodecimo. ca. iij. §. iij.

Papalis dignitas in ecclesia siue in orbe anteceat dignitatē imperialē quod tripliciter probatur. p̄ia pte titu. iij. ca. x. iij. p totū.

De papatu contendētibz tempore scismatis habes infra in lata materia sub littera s scilicet Scisma.

Papa eligere potest sibi confessorē qui eum absoluat vel liget in foro penitentiali. tertia parte titulo decimo septimo caplo. xx.

De pape vicarijs habes infra sub littera v scz vicario. Et ter. par. titu. xix. ca. x. x. §. i.

Pape electio vario modo describitur supra sub littera c. scz Cardinaliūz. 7 tertia parte titulo vicesimo p̄io. capitulo secūdo. §. quinto sexto septio octauo nono decio 7 vndecimo.

Paradisi gaudium quomodo designatur per illud Matthei Intra in gaudium domini tui hoc gaudiū offendunt gloriosius quattuor modis. p̄ia parte titulo sexto capitulo quinto. §. tercio. ibi Quarto 7 vltimo.

Paradisi gaudium quomodo designatur per illud Matthei Intra in gaudium domini tui hoc gaudiū offendunt gloriosius quattuor modis. p̄ia parte titulo sexto capitulo quinto. §. tercio. ibi Quarto 7 vltimo.

Paradiso quō assimilatur religio. ⁊ p ea que sunt in paradiso. ter. pte ti. decio sexto capitulo decimo. §. nono b c d.

Paradiso quomō angeli asportant animas ⁊ tertia pte titu. xxi. ca. v. §. iiij.

Paradisi gaudiū quod est siue i quo consistit. et quattuor ostendūt illud gaudiū esse glorio sum. p. ti. vi. ca. v. §. iiij. i.

Pastor ecclesiā vita vario modo describit. infra sub p scz platorū status. Et tertia pte ti. xij. ca. iiij. q. si p totum. ⁊ ti. xxi. c. viij. secūdo de bonis pastoribus.

Pastor tabernacula describūt ex cātie Sa lomons. Et quid significant hedi ⁊ c. p. ti. p. titu. p. i. ca. i. §. v.

Pateritas quadruplex est veneranda. scz carnalis. p. s. d. n. t. i. s. r. e. p. o. r. a. l. i. s. ⁊ sacramentalis. p. ti. pte titu. xiiij. c. xiiij. §. vi. Et de honore eorundē habes ibidē. §. viij. ⁊ viij.

Parentalis amor magnus est. ⁊ tanto maior quāto strictior parentela ⁊ quare. Et amor parentū diutior est qz filiorū. ⁊ quare filij per plures annos differūt in amore parentū. ⁊ amor parentū qui nō est a spiritu sancto inducit mltā mala ⁊ c. p. ti. pte titu. v. c. ij. §. ij. d c f.

Parentales familie que sunt. ⁊ quō euz pueri non habēt a parētibus sunt affectandi ⁊ c. p. ma pte titu. viij. ca. iiij. §. ij. b.

Parentū primorū supbia in quo fuit. ⁊ eorū supbia non fuit simpliciter grauius alijs peccatis hominū. hoc pbat. Et supbia eue fuit grauius peccatū triplici rōne. ⁊ Ade fuit grauius peccatū alia triplici rōne. secūda parte titu. iij. ca. i. §. iiij. p totum.

Parentibus quō licet in certis casibus filios ebedare. sed nō licz liberos factos monachos regellere ab hereditate ⁊ c. iij. p. ti. x. c. ij. §. ij. b.

Parentes quomō prouidere debent vario mō filijs legitimis ⁊ illegitimis. tertia pte titu. x. capi. iij. §. iiij. b. Vide tñ de successione filiorū. siue herediū. ibidē. §. iiij. p totū.

Parentes frangētes spōsalia filiorū suorū quā penā incurrunt p m canones. tertia pte ti. xviij. capi. tci. §. v. ibi Vicefimussecūdus.

Parentes quomō tripliciter sunt honorandi. scz reuerentia exhibendo. obedientiā faciendo. et in necessitatibus subueniēdo. quarta parte titu. v. ca. ix. §. i. etiā. ij.

Parentū dilectio describit vario mō supra sb d. scz Dilectio p totū. Et quarta pte titulo sexto. capi. iiij. §. septio. viij. ⁊ ix.

Parentes quomō se habere debent in regendo ad filios. ⁊ sunt tria ad que iuuenes naturali-

ter sunt inclinati. quomō parētes ipos regere debent vt ab istis se caueant ⁊ c. quarta parte titu. ij. capi. v. §. iiij.

Parentes optimi ⁊ sancti quomō habuerunt filios pessimos ⁊ ecōuerso. ⁊ quomō parentes de filijs solliciti esse debent vt bona faciant faci ant. ⁊ mala caueāt. tertia parte titulo primo ca pitulo p. i. §. vi.

Propter parentū obsequia vtrū ingressus religionis sit dimittēdus. ⁊ qz diu debet differre illud obsequiū ⁊ c. tertia parte titulo decio sexto. capi. ij. §. primo.

Paterfamilias quā prudentiā debet habere i gubernando familiā. ⁊ quomō se habere debet ad vxorem ⁊ c. iij. p. titu. ij. ca. v.

Patres religionū primi qui fuerunt. quō dicitur celi. quomō assimilantur onagris. ⁊ quare. quomō isti suo exemplo mundū illuminauerūt ⁊ c. tertia parte titulo tricesimo primo ca pitulo decimo. §. iiij.

Pater misericordiarū deus. quomō suos liberat a sex malis mūdi. i. p. ti. v. ca. iiij. §. iiij.

Pater noster in missa breuiter ⁊ notabiliter exponitur. iij. p. ti. iij. capi. v. §. v.

Pater noster quomō cōcordatur cum magnificat. in quo continetur materia vnius quadragēsimē. iij. p. titu. xv. ca. xxx.

Contra phariseos ⁊ hypocritas inuehit domi nus septem maledictiones. ⁊ contra illos qui p ipsos figurantur. secūda parte titulo quarto capi. vi. §. tercō. d.

Partus beatissime virginis describitur p the ma siue p modum sermonis. quarta parte titu. xv. capi. xxi.

Paruulorum status describitur. qui scilicet descendūt ad limbum. prima parte titulo octauo capitulo p. i. §. iiij.

Passio xpi ad memoriā reuocata triplicem bonum effectum facit in anima. quarta parte. titu. iij. capi. iiij. §. iiij.

Paschalis agnus moralisatur cum omni ritu comestionis ⁊ c. prima pte titulo decimo quarto capitulo quinto. §. viij.

Passiones iuuenum vnde naturaliter proueniūt. quomodo ab istis debent retrahi p parētes ⁊ c. quarta parte titulo secūdo. capitulo qm parographo tercō. b. etiā parographo quarto. et quinto.

Passiones anime que sunt. ⁊ que cause ipsarū prima pte titulo sexto caplo secō.

Passionis tristitia quomodo ⁊ qnare est mortanda. prima parte titulo sexto capitulo sexto. §. primo. b.

Paupertas in religione quoniam est seruanda sine pro
prietate. qualiter circa ipsas peccat. quid dicitur p/
prium habere proprium est mortale. et platus non potest
in hoc dispensare. et. iii. p. ti. xvi. ca. i. §. xi.

Pauperibus quoniam et quod liter subueniendum sit per ele
mosinam et per alia opera misericordie. ii. p. ti. i. capi
tulo. xliii. §. i. ii. et. iii.

Pauperibus non est danda elemosina per orationem ab
eis faciendam tanquam ex hoc quis intendat emere orationem
eorum sed per beneficium gratuitum. ii. p. ti. i. capi. v. §.
xvii. c.

Pauperibus quoniam dominus est sollicitus ad prouidē
dum. quoniam ipse christus rex regum pauper fuit et illas ostē
dit sibi et factis. unde dicitur pauper. et vñ dicitur me/
dicus. et. tertia. pre. ti. xi. ca. i.

ante e

Peccata mortalia

quoniam assimilantur aliis bestis. i. p. ti. i. c. §. ii
post medium.

Peccata commissa quoniam homo respicere debet et de
ipsis satis facere. i. p. ti. iii. ca. vii. §. v.

Peccatum quoniam facit voluntatem hominis duram vel la
pis. i. p. ti. iii. ca. xii. §. ii. b.

Peccata commissi et commissis et de omni verbo
ocioso quoniam de ipsis reddemus deo rationem in nouis/
simo. i. p. ti. v. ca. ii. §. ii. g.

Peccatum quid est et causa peccati potest esse triplex. scilicet
interior. exterior et inferior. et. i. p. ti. vi. c. i.

Peccati actus quoniam est triplex ignorantia. ibid. §. i.

Peccatum ex malicia dicitur peccatum quod quis facit
quasi scienter malum. eligens. quoniam aliquis modo ibi est
ignorantia. quando quis dicitur peccare ex passione. et pec
catum ex malicia est grauius alio peccato tripli
ci ratione. ibid. §. ii.

Pecatum ex infirmitate vel passione dicitur ex similitu
dine infirmitatis corporalis. quoniam passio impedit
rationem et passio impedit considerationem triplici
ter. ibid. §. iii.

In peccato quod gaudium sit probatur ex sacra scriptu
ra. quod gaudium ostendunt esse insanum quattuor. i.
par. ti. vi. ca. v. §. iii. c.

Peccati causa non est deus neque directe neque indire
cte. Et quod deus dicitur excecere vel obdurare duo im
portat. et triplex aliquid potest esse causa peccati. i. parte.
titu. vi. ca. xii.

Peccatum vñ corrigi esse eam alterius finem quod
tuor genera causarum. i. par. titu. vi. capitu. xii.
§. septimo.

Peccatum quoniam vario modo diffinitur secundum docto
res. quoniam peccatum vario modo consideratur. et quod sunt
causae principales peccati. i. p. ti. vii. ca. i.

Peccata sex modis distinguuntur ab invicem scilicet ex

parte reatus. ex parte gradus. ex parte respectus. ex
parte nominis. ex parte originis. ex parte radices
ibid. §. ii. p. totum.

Reatus quod est. ad quod penas obligat peccatum
mortale. veniale et originale. et peccatum mortale
sive actuale. aliquando transit actu sed remanet rea
tus. i. par. ti. vii. ca. ii. b. c.

Peccata quoniam diuiduntur in peccatum cogitationis
locutionis. et operationis. et aliquando addit peccatum co
suetudinis et sunt tria genera peccatorum. et octo gra
dus peccati. et quoniam peccatum diuiditur secundum gradum.
ibid. §. primo.

Peccare quoniam homo dicitur in deum. in primum. et in
seipsum. et. ibid. §. ii.

Peccatum quoniam diuiditur in relictum commissionis
omissionis. et transgressionis. quod prius est ommissio
quod commissio vtriusque in quolibet peccato sit aliquis actus
ibid. §. iii.

Peccatorum sunt quinque radices. quod dicuntur radi
ces. et passio que est radix peccati quoniam distinguitur
ibid. §. quarto.

Peccata principalia et capitalia sunt septem ex quibus
omnia alia oriuntur. quod dicuntur capitalia et unde
precedunt. et. ibid. §. v.

Peccata mortalia sive capitalia quoniam figurantur
septem gentibus que habitabant in terra promissio
nis. que est ista terra. pro qua christus tria bona homini
fecit. que sunt iste gentes nomine. quibus peccatis assi
milantur. ibid. §. vi.

Peccata mortalia nocuissima sunt. xliii. que cum
magna mala sunt. quoniam cogit peccator deum multi
pliciter orare. et. ibid. ca. tercio.

Peccati cogitatio quoniam fit per quattuor causas scilicet
vel ad cognoscendum cauendum. delectandum. et per
petrandum. i. par. ti. ii. ca. viii. §. ii. p. totum.

De peccato originali.

Peccatum originale

le quid est secundum Augustinum et quod secundum beatum Tho
maz. et quod est materialiter peccatum originale. et
quare. et. i. par. ti. viii. ca. i.

Peccatum originale est vñ in essentia sed mul
tiplex in effectu. quoniam inficit plures potestates anime
et principaliter equaliter cum omnibus. et. ibid. §. i.

Peccati originalis pena que est quantum ad ani
mam. ibid. §. ii.

Peccatum originale nunc tollitur per baptismum
in nouo testamento. in veteri autem per fidei paren
tum. Et aliquid de circumsione iudeorum. ibid. §. iii.

Status pueroz descendit ad limbum qui
non sunt purgati ab originali. eorum status determi
bitur cum duplici limbo. ibid. §. iiij.

i.

Beata virgo vtrū concepta sit in peccato originali. resup vide ibid. ca. ii. z. ii. p. totuz.

De peccato mortali.

Peccatuz actuale

Dicitur mortale ex eo qd priuat animā rei in habitatiōe per gratiā. ex q anima viuit spiritualiter z de ipsa qnq sunt videnda. i. par. ti. ix. ca. i. Opinio scycoz circa peccata que sunt. q z quāta sit grauitas peccati mortalis. quādo circūstātie aggrauant peccata. Et ponitur duplex opinio de circūstātijs. qñ peccatuz vnum est grauius altero. ibid. §. i. z. ii.

Nota. xvi. regulas vniuersales ad pgnosceduz vbi sunt peccata mortalia vel nō. Ad quid tales regule valent. ibidem. §. iii.

Peccati mortalis nocūmūz quid est. z bonū nature humane pōt dici triplē. qtuor sunt anime potentie. qñ peccatuz dicit maculaz in animā. z quare ista macula manet in anima etiā transeunte actu peccati. ibid. §. iii.

Peccata mortalia enumerātur p ordinez z quibus in figura figurabātur. ii. p. in plogo.

Peccata mortalia qñ sunt septēz capita dīa. comūz. quibz patet de dānationis. ibidem.

Peccatū mortale cōmissum in die festo multo grauius est qñ alio die. probat. ii. p. ti. ix. ca. vii. §. iii. post principium.

Peccatuz mortale cognoscitur a veniali. p. qñ qz regulas. iii. p. ti. xvii. ca. xviii.

Peccati mortal' sunt tres differentie tanqz tres mortes que tenorātur p tres terminos. scz abire stare z sedere. ii. par. ti. iii. ca. ix. circa mediū.

Peccata mortalia qñ assimilātur septem vīs difficilimis. i. p. ti. v. ca. iii. §. xvi.

Peccata capitalia assimilātur septem demonibus. iii. par. ti. xviij. ca. v. §. iii. circa mediū.

De peccato veniali.

Peccatuz veniale

vnde dicit. Et aliqd potest dici veniale triplē. i. parte. titu. x. ca. i.

Peccatuz veniale cōmitti nō potuit in statu innocentie vt cōiter ponit. de quibus sit intelligēduz. z impossibile est qd peccatum veniale sit in aliquo euz originali solo absq mortali z qñ. i. par. titu. x. capi. i.

Peccatoz primi motus qui sunt in sensualitate sunt venialia. z qñ in homie est triplex appetitus. quomō aliquādo pueniūt iudiciū rationis. z. ibidem. §. ii.

Peccatum veniale si efficit possit mortale. qd ve

niale fieri pōt fieri mortale triplē potest intelligi. z actus peccati duplē ad aliqd disponit. z veniale nō potest fieri mortale nisi p accidens. ibidem. §. tercio.

Peccati venial' effectus siue nocūmūz ē multiplex. qñ peccatuz veniale dimittit. z cōitritio requiritur ad remissiōem venialis. cōitritio p accipi triplē. z quādo tunc dimittit. z. ibidem. §. iiij.

Peccata venialia dimittūtur octo modis. §. Confiteor. tundo. aspergo. contero. oro. Signo. edo. dono. per hec venialia pono. Et quomō plus p illos modos qz p alios. ibid. §. v.

De peccatis contra naturā.

Peccatuz contra

naturā est terciā spēs luxurie z grauius su per omnes luxurias. Et diuidit in qtuor scz in molliciez. sodomiaz in naturalez. z bestialem. q pluribus mōis contingere possunt. Et qd illoz grauius altero est. ii. p. ti. v. ca. iiij.

Occasio culpe abhominatē cōtra naturā qñ interpretatur per illud nomē iabim. z. z post per multa exempla z autoritates. ibid. §. i.

Peccatoz talioz grauitas z abhominatio maxima quomō cōprehenditur in quinq. que p ordinez enumerātur. z quare vocatur cōtra naturā. ibid. §. ii. Septēz notātur q aggrauāt culpā illaz. ibidem. §. iii. in capitulo. v. vi. z. vii. agitur de incestu. stupro. sacrilegio z raptu. resup vide in litteris sibi aptatis.

Peccatuz cōtra naturā quō vario mō agitur in matrimonio. z quātum peccatuz. z. iii. par. titu. i. capi. x. §. iii.

Peccatuz contra naturā faciens quā penāz incurret fm canones. iii. par. titu. xvii. capi. xxi. §. v. ibi Tercius

Peccata clamātia.

Peccata clamātia

in celuz sunt homicidiuz. sodomia. z oppressio pauperuz. secūda parte. titu. vii. ca. iii. §. secūdo infra principiu.

De peccato in spiritū sanctū.

Peccatuz in spiri

tum sanctūz describitur vario modo supra s littera b. scz Blasphemia. Et secūda pte. titu. viij. z. ix. per totum.

Peccati status qñ dē mare ppter inqēndiez et quare profundūz. z quādo dicitur peccatum

in spiritum sanctum. quoniam homo per timores ab illo se debet auertere etc. ibid. ca. viii. §. i.

Peccata nostra varia quomodo sunt mundanda ad modum purgationis iudeorum. quia purgatio iudeorum significat purgationem nostrorum peccatorum. i. pte. titu. xii. ca. v. §. viii. p. totum.

Peccatum non dimittit nisi restituat ablatum. est una de regulis iuris que declaratur. i. par. ti. xx. ca. unico sub p. scilicet peccatum.

Peccata venia non datur nisi correcto. Est una de regulis iuris que declaratur. ibidem sub p. scilicet peccati.

Peccatum quodlibet quomodo exerceat mentes. §. modo homo per peccatum fit similis bestie. et quoniam peccatum fit seruus diaboli et est in ipso potestate. ii. p. in prologo. b. c. d.

Peccati defensio est octauus gradus superbie et in quibus hominibus magis reperitur ista defensio. ii. p. ti. iii. ca. iii. §. xi.

Peccandi libertas est undecimus gradus superbie et in quo consistit. ibid. §. xii.

Peccandi consuetudo est duodecimus gradus superbie. et quare et quoniam est periculosa. ibid. §. xv.

Peccata dimissa quoniam redeunt propter ingratitudinem. et quoniam dicuntur redire etc. secunda parte. ti. iii. capi. ix. §. ii.

Peccati impedimenta duo sunt que hominem retrahere possunt. ii. par. titulo octauo. capitulo primo. §. primo p. totum.

Peccati duritia vel obstinatio quoniam est multum periculosa. et multa sunt inducenda ad cauendum hanc duritiam. ii. p. ti. viii. ca. ix.

Peccata siue vicia diuinitus siue principibus describuntur vario modo. iii. par. ti. ii. c. ii.

Peccat religiosus grauius in eodem genere peccati mortalis vel venialis quod committitur quam laycus triplici ratione. et quare citius resurgit. tertia parte. ti. xvi. ca. i. §. viii. circa fines.

Peccatum quoniam diuiditur in peccatum cordis. operis. et operis. et quomodo inter se differunt. tertia parte. titu. xvii. ca. xvii. §. vi.

Peccata dimissa a deo quoniam nunquam redeunt per culpam sequentem. nec quo ad penam. iii. par. titu. xix. ca. i. §. ii.

Peccator resurgere potest sine dei gratia. probatur. ii. par. ti. ix. ca. v. §. ii.

Peccato quoniam nemo potest resistere sine dei gratia. probatur ad longum. ibid. §. ii.

Peccatum quomodo timendum sit et vitandum propter septem mala que peccatum facit siue inducit. et quoniam peccatum displicet patet ex septem. ii. parte. titulo. decimo quarto. capitulo sexto. et §. primo.

Peccatum quoniam inducit hominem septem nocumeta. ideo timendum. ibid. §. i. ii. iii. v. vi. vii. et viii.

Peccatorum nostrorum deo reddemus rationem in nouissimo. ii. p. ti. xii. ca. ix. §. vi.

Peccata mortalia et venialia quoniam possunt purgari in presenti. ii. p. ti. xii. ca. x. §. ii.

Peccata siue vicia mulierum describuntur in genere secundum ordinem alphabeti adapta. tertia parte. titu. i. ca. xxv.

Peccata quoniam multiplicatur per amorem sui ipsius. ii. p. ti. v. ca. xiii. §. iii.

Peccator absolutio quoniam requirit contritionem etc. iii. p. ti. xii. ca. xvii.

Peccatum mortale commissum in die festo multo grauius est quam alias etc. secunda parte titu. nono. ca. vii. §. iii.

Peccator assimilatur mortuo propter tria. scilicet propter similes defectus. propter simile effectum et propter consimiles aspectus. i. par. ti. v. capitu. primo. §. xi. c.

Peccator quoniam assimilatur pincerne Pharonis. et quid desuper significant tres propagines. i. par. ti. v. capi. ii. §. ix. i. k.

Peccator decedens cum peccato mortali. ostenditur per rationibus ipse iustissime damnatur. i. p. titu. v. capi. iii. §. ii. b. per totum.

Peccantibus est necessarius et utilis timor dei et quare. i. pte. titu. vi. capi. x. §. v. b.

Peccator vexatur et detrimatur patitur in bonis spiritualibus que sunt in triplici differentia. i. parte. titulo septimo. capitulo tercio. §. tercio. in principio.

Peccator quomodo vexatur in anime spatio et a corpore. et refrigerium habere non potest. sed magis angustias. et hoc ex triplici ratione. ibid. §. ii.

Peccator propter mortale a deo quoniam punitur non solum in presenti sed etiam in futuro. et hec pena est aliquo modo finita. et alio modo infinita. i. p. titulo nono. capitulo tercio.

Peccator quanto magis expectatur ad penitentiam et non reuertitur. tanto diuini punitur. probatur variis autoritatibus. ibid. ca. iii. §. iii. e.

Defleat peccator qui offendens in vno factus est omnium reus. Est una de regulis iuris. que declaratur. i. parte. titulo. xx. capitulo unico. sub. d. scilicet defleat.

Peccator quoniam in se habet triplicem defectum. que non considerat ipse. ii. par. ti. v. ca. xi. §. i.

Peccatores quoniam declinant secundum casus declinationis. scilicet non. gradus. deo etc. ii. p. titu. ix. capitu. ii. §. primo. e.

Peccator quoniam penam meretur pro peccato mortali. et quoniam deus recipit contritiones etc. et quoniam

ab illis absoluitur tē. tertia parte. titu. xvii. ca. x. i. §. iiij. post mediu.

Peccatores vtrū habent prudētiā. quarta p. titu. secūdo. ca. i. §. iiij.

Peccatores quō habere pnt tres fructus patiētie. scilicet p intellectus excecari illuminatiōez. per voluntatis deprauate purgatiōem et p cōcupiscentie refrenatiōem. q̄ta parte. titu. tercio. capitulo quinto. §. xviii. post p̄cipiū.

Peccatores quomō diligēdi sunt ex charitate et que in ipsis odire debemus. quarta pte. titu. sexto. capi. iiij. c.

Peccator quomō ostēditur esse fatuus. ex via. ex cura. ex mensa. ex domo sua. ex pugna. ex glā. ex opere. quarta parte. titulo. x. quarto. capi. vi. §. sexto. b.

Peccator quomō spoliatur spiritualiter septē bonis a dyabolo que figurātur p ornāmēta tēpli. ibidem. §. vii. b.

Peccator quāto magis expectatur ad veniā et non reuertitur. tanto durius puniet. prima pte titu. ix. capi. iii. §. iiii.

Pecunia symoniacē recepta pro ordie dato vel pro beneficio. vel pro sepultura. vel pro ingres/ su religiois. quid cum ipa pecunia fieri debet. ij. parte. titu. i. ca. v. §. septimo.

Pecunia pōt dari vel recipi p spirituali re vel circa spiritualia et sine symonia quinqz modis. secūda parte. titulo p̄rio. capitulo quarto. §. ij. b. p. totum. etiā. §. i.

Pecunia bene vti quomō hoc est actus libera/ litatis. et duplex est v̄sus pecunie. quare pecunia cadit sub ratiōe vtiliū. et que p̄tinent ad istam liberalitatem. tertia parte. titulo quinto. capi. xvii. §. primo.

Pecunie liberalitatis vide varia sub littera. l. scilicet liberalitas. Et. ibidem. capi. xvii. per to/ tum. Et vide etiā supra sub. d. de diuitibz tē.

Pecunia licite potest recipi a scolariis p̄bas secūda parte. titulo p̄rio. capitulo quinto. §. xximoseptimo. f. g.

Pecuniales redditus vtz licet hereditarie eme/ re ad vitāz tē. secūda parte. titu. p̄rio. capitu. viii. §. xv. et xvi.

Pecunias habētes cōmunitatūz vt redditua/ riū siue camerariū quō ipi aliquādo fraudē p̄mit/ tunt. et quō et quādo licite exigere pnt salarium suū. secūda parte. ti. i. ca. xvii. §. vii. c.

Pedagia qu. habēt imponere. et q̄ non nisi au/ toritate superioris. q̄ interdicitur. et vtz pedagi/ uz prohibitus recipiens sit excoicatus. ij. p. ti. xij. capi. quarto. §. i. g.

Pedagia iniuste et sine causa imponētes et reci/

pientes. rapināz p̄mittunt. et religiosi et ecclesia/ stici nō tenētur ad ipsa. p̄batur. ij. p. titu. p̄rio. capitu. xii. §. vi.

Pedagogi et theolonioz vocabula describunt ibidem. ca. xiii. §. vi. et vltra.

Pellifices siue pelliparij quō aliquando male/ exercent ipsoz officij. tertia parte. titulo vii. capitu. quarto. §. quarto. i.

Penitentia debēt esse tres cōditiōes vt quis in/ bonitate iustificet. i. par. ti. xiii. ca. ii. §. vii. i. k.

Penitentibus quō vtilis est timor dei. et q̄ bōa/ ipsis adducit. i. par. titu. vi. ca. x. §. v. c.

Penitens quilibz quō se p̄parare debet ad mor/ tem. quō facere debet p̄fessioem. quō satisfactio/ nem. et que sacerdos aliquādo ab ipsis debet q̄/ rere tē. tertia par. titu. x. capi. ij. per totū.

Penitentia quō est sacramtūz. quō est res et sa/ cramentūz. et quō est tñ res. tertia parte. titu. xiiij. capitu. xximoseptimo.

Penitentia actus quō reuivificat opera morti/ ficata per peccatūz. ponit desup aliq̄e q̄stioes. que et declarātur. quō quis resurgere debz per penitentia et peccato mortali. ibid. §. i.

Penitentia quō diffinitur fm Gregorium et/ Ambrosium tē. tertia parte. titu. xximoseptimo. capitu. xvii. §. secundo.

Penitentia fructus siue effectus q̄s est. quō pe/ nitentia delet omnē culpāz actualē. mortalem et venialem. Et quādo vnūz peccatūz dimittit sine alio. ibidem. §. tercio.

Penitentia impediūta que sunt. que impediū/ ta interiora penitentia. et desperatiōem venie in/ ducunt tria et dantur tria remedia p̄tra illa tē. ibidem. §. iiij. et v.

Penitentia quomō habere debet tria genera p/ tiū. scilicet partis p̄tentialis. essentialis et in/ tegralis. ibidem. §. sexto.

De penitentia partibus integralibus. scz cōtri/ tione. confessioe. et satisfactioe. vide sub. c. et f.

Penitentia sine satisfactioe imposita post/ absolutiōz debet factā in peccato mortali vtz in toto v̄l in parte tenet homo iterare. tertia pte titulo xximoseptimo. capi. x. per totum.

Penitentia imponēdo q̄liter ubi se habeat con/ fessor. ne autoritas ecclesie vilescat. et nec pote/ stas clauū contēnatur. p peccato occulto non debz iponi penitētia manifesta. et pus bz iniūge re penitētiāz q̄z tacere absolutiōez. ibid. §. i.

Penitentia vel satisfactioez imposita in mor/ tali facta in toto vel in pte tenet homo iterare vtrūz valet in foro ecclesie militātis. et quō per contritiōez absoluitur q̄s a peccatis tē. tertia. parte. titu. xvij. capi. xxi. §. quarto.

Penitentia actus reuivificat opera morti/ ficata per peccatūz. ponit desup aliq̄e q̄stioes. que et declarātur. quō quis resurgere debz per penitentia et peccato mortali. ibid. §. i.

Penitentie effectus minister est sacerdos. quo modo est remissio peccati actualis. t. c. tertia p. titu. xxi. capitu. ii. §. iii. d.

Penitencia solemniter quomodo inducit irregularitatem. t. q. r. p. q. crimine impositur talis penitentia. tertia p. titu. xxviii. ca. vi. §. i.

Penitens utrum magis debet esse deo gratus quam innocens. n. j. p. ti. v. ca. xii. infra mediuz.

Penitentia quo non solum est sacramentum sed etiam virtus. quomodo ipsa diffinitur. q. virtus specialis sit probatur. quomodo ipsa pertinet ad iusticiam vindicativam. t. quarta parte. titu. v. capi. xii. §. primo secundo et tercio.

Penitentiae virtutes siue utilitates sunt virtutis restitutio. meritum restauratio. peccatorum emendatio. anime renovatio. tribulationum evitatio. bonorum ecclesie participatio. et premiorum preparatio. ibidem. §. tercio.

Penitentiae excellentia quomodo non solum patet ex multiplici fructu. sed et principaliter ex tribus scilicet quia est in principali potestate. quia est nobis universalis. et quia omni virtutis prae. t. ibid. §. v.

Penitens et quilibet electus quomodo habeat moueri inter timorem et spei ut nec presumat nec desperat. ibidem. §. sexto.

Penitentium nuptiae quae sunt. et quid significant septem ydrie in istis nuptiis. quarta parte. titu. decimoquinto. capi. xxxix.

Pro penitencia siue confessione quomodo nihil debet exigi. ii. p. ti. i. ca. v. §. xvi. e.

Penitentialis virtualis quomodo assimilatur nauis. quae erigunt ad veram penitentiam. secunda parte. titu. secundo. ca. i. §. xxv.

Penitentis hominis fortitudo quomodo provenit ex quatuor. secunda parte. titu. nono. capitu. xv. §. tercio circa mediuz.

Penitentia infructuosa quando confitens facit de peccatis confessis. et utrum talis tenetur iterare penitentiam vel confessionem. secunda parte. titu. ix. capi. viii. §. iiij.

Penitentem vel confitentes quando non intelligit confessor. quid tunc facere debet. tertia parte. titu. xvii. capi. xv.

Penitentiarii i curia Romana quae auctoritate absolventi habent. tertia parte. titu. decimoseptimo. capitulo. xiiij.

Penitenciales canones qui sunt. sunt numero xvi. et per ordines declarantur. tertia parte. titulo xvii. capi. xxi. §. quinto.

Pena spiritualis quomodo est infligenda per distinctionem scilicet an impositur a canone. an impositur ab homine. hoc declarat. prima parte. titu. quarto ca. xiii. §. secundo. g. h.

Penarum benignior est interpretatio facienda. Est una de regulis iuris. quae et declarat. i. parte. titulo vicesimo. capitulo unico. sub. i. scilicet in penis.

Pena pro crimine exterius commissio est determinata a iure. quomodo illa subdistinguitur. prima parte. titu. xij. capi. xiiij. §. iiij. b.

Pena gravis infligitur homini. non solum propter gravitatem culpe. sed etiam propter alias causas.

Et circa quantitatem peccati quadruplex gradus est attendendus. t. i. parte. titulo decimoquinto. ca. sexto. §. tercio. g. h. i.

Pena enim quae meretur peccator pro peccato mortali. quae est. et quomodo deus recipit contritionem. t. c. et quomodo absoluitur a peccatis. t. tertia parte. titu. xvii. capitu. xxi. §. iiij.

Pene quare et quomodo homini infliguntur a deo propter peccata. iii. p. titu. xxix. capi. i.

Penas infert deus homini in presenti vita quinq; de causis. ibidem. §. i.

Penam patitur quis a deo in presenti vita non solum pro culpa sua. sed etiam pro aliena ex triplici ratione. et quare et quomodo homo sustinere debet ista patienter. tertia parte. titu. vicesimonono. capitu. primo. §. secundo.

Peccata dimissa a deo quomodo nunquam redeunt per culpam sequentem nec quo ad penam. tertia parte. titu. xxi. capitu. i. §. iii.

Pena nunquam infertur pro culpa mentali tantum in foro humano siue seculari. siue ecclesiastico. Et culpa exterior quomodo variatur quadruplex. t. ibid. §. quarto.

Pena spiritualis quae infligitur homini. in foro ecclesiastico est quadruplex. ibid. §. v.

Pene corporales quae infliguntur homini in foro humano sunt multiplices. ibid. §. vi.

Pena substantie corporalis quomodo infertur homini in foro ecclesiastico et seculari. t. q. r. et propter q. t. ibid. §. septimo.

Pene et culpe hominis excusationis sunt septem. Et postquam semel punitus est. non debet amplius puniri. t. ibid. §. octavo.

Penis multiplicibus quomodo visitat deus in presenti et in purgatorio. et peccata puniuntur tripliciter. et quomodo punit scientes. ibid. ca. ii.

Penarum consideratio quas mundani sustinent pro peccatis adimplendis vel temporalibus quomodo est remedium nostrum. iiij. par. titu. tercio. capi. vii. §. xviii.

Pene infernales describuntur supra sub littera. i. scilicet infernus. et sub littera. d. scilicet damnatorum.

Pene tres sunt mulieri infligite ex parte corporis secunda parte. titu. iiij. capi. i. §. ix.

Percussio duplex prohibet clericis episcopus non debet aliquem p se verberare sed p alium quādo quis meruit. quomō vario mō debz corrigere subditos tē. tertia parte. titu. xiii. capi. tercio §. nono.

Percutiens clericū vel religiosū quomodo et quādo incurrit canones. tertia parte. titu. xxiij. capitu. primo p totum.

Perdere nō debemus timere bona terrena pp/ter septēz conditiōes terrenoz. quarta pte. titu. decimoquarto. capitu. secūdo. §. pmo secūdo tercio. iij. v. vi. z. vii.

Perfectiōem quomō attingere potest anima z de triplici termio quez debz notare. pzia parte. titu. i. capi. secūdo. §. v.

Perfectiōis statu quomō deus vocat aliquos vt **A**braaz. **B**en. xij. z quomō significat status religiōis z pfectionis. i. p. titu. v. ca. ij. §. vi. c.

Perfectiōem trinaz quomō desiderat anima. i. par. titu. i. capi. ij. §. primo.

Perfectio virtual' est via qua imediate itur ad celuz. in quo consistit ista pfectio. que sunt ipsi us effectus z signa. z quis effectus eius tē. i. p. titu. v. capi. iij. §. secūdo.

Perfectiōis status est a xpo effectiue inchoat'. quomō nunc status sumit. quid dicitur pfectū. quomō est in varijs statibus tē. tertia parte. in prologo. §. v. z. sexto.

Perfecti z religiosi de quibus stare debēt in iudicio siue contēdere. tertia parte. titu. vi. capitu. primo. §. tercio. b.

Perfectiōis status in religione in q̄ consistit. Est enī triplex pfectio. ad quas illarūz ordinat' religio. sed eius pfectā charitas dicit' triplex. ter. parte. titu. xvi. ca. i. b. p totum.

Perfectiōis status quādo quis dicit' habere. q̄ modo aliq̄ sunt in statu pfectionis vt episcopi et religiosi z quare plus episcopi q̄ religiosi. et ad pfectiōem p̄tinet aliquid tripl'r tē. ibidem. §. primo.

Perfectiōem religiōis non minuit habēdo ali quid in cōi. ibidem. §. tercio.

Perfectus quomō religiosus fit p professiōez que in diuersis religiōibus diuersimode exprimitur. ibidem. §. iij. vltra medium.

Perfectio hominis in quo consistit inuitādo scz deum. quarta parte. titu. vndecimo. capi. ij. §. secūdo circa medium.

Perfectio quomō sumitur duplr. scz quedam personalis. z quedaz statualis. que est perfectio patrie. z que vie. z que naturalis. z quomō religiosi z prelati debēt esse perfecti. Et quomō perfectio vario modo accipit. ibidem. titu. xij. capi.

iiij. §. xii. d. e.

Perfectionis paupertas que est. z habere aliqua in cōmuni vtrūz diminit pfectionem tē. habetur desuper materia valde longa. ibidem p omnes sequentes. §.

Peregrini z viatores etiā negociatores si sine licentia curatoz pfecti sunt nō possunt ab alijs absolui sed si habeant licentiaz possunt. tertia. par. titu. xvij. capi. quarto. e.

Pericula siue futura mala. q̄no quis ista respicere debz. i. par. titu. iij. capi. vii. §. v.

Pericula precauere z eis obuiare q̄no p̄tinet ad tertiā partē prudētie. z q̄no patimur in presenti vita pericula ista in q̄druplici pugna spiritali. quarta parte. titu. ij. ca. ii. §. v.

Pericula septēz sunt in p̄senti vita que semper timeri debent. iij. par. titu. xiiij. capi. vii. p totū.

Periuri excludūtur a iuramento. z sic etiāz excluduntur a iudicio tē. secūda parte. titu. decimo. capitu. quarto. §. secūdo. c.

Perury grauitas ostēditur ex q̄ttuor. scz q̄ ex eo deus inhonoratur. q̄a omni lege vitatur. q̄a proximus damificatur. z quia faciens multiplici pena castigatur. secūda parte. titu. decimo. capitu. septimo.

Peruriuz quid est quia ista nō excusat a mortali. z tribus modis pprie quis piuriuz incurrit vnde z mortaliter peccat. ibidez. §. i.

Periuriuz quomō prohibet omni lege. scz in trinfeca. moysaica. euāgelica. canonica. z politica. ibidem. §. secūdo.

Propter piuriuz quare z quomō primus dānificatur. z non excusatur a mortali. z q̄d de ex gente. iuramentūz vtrūz peccet tē. ibidem. §. iij.

Peruriuz quomō z qualiter multipliciter punitur. quomō scz in foro ecclesie. z quomō in foro ciuili. ibidem. §. quarto.

Perurus quas penam incurrit fm canones. tertia parte. titu. decimosextimo. capitu. xxi. ibi. Quintusdecimus.

Permutatiōes beneficiorū z prebendarum describuntur supra sub littera b. scz beneficia. Et tertia parte. titu. decimoquinto. capitu. tercio. z §. primo p totum.

Persecutores quomō sunt secundi mali operarij in vinea domini scz in ecclesia. z qui. z quomodo ecclesia dei passa est decem magnas pfectiones. z a quibus tē. prima parte. titu. quinto. ca. ij. §. viij. q.

Persecutiōem patientes propter iusticiāz. qui et quomō dicūtur beati. quomō ipsoz est regnūz celoz. z in quo consistit ista beatitudo. iij. par. titu. vii. capi. sexto. §. viij.

Perseuerantia quid est. et circa que consistit. iij parte titu. iij. capi. viij.

Perseuerantie sunt duo extrema scz mollicies et primaria. ibidē. §. pmo.

Perseuerantie sunt quattuor effectus. habz em optata impetrare. insueta in natura mutare. ac quita cō seruare. et virtutes omes in bono confirmare. ibidē. §. ij.

Perseuerantia in auxilio dei. tē. quō dicitur tripliciter. quarta parte titulo nono capitulo qnro. §. sexto. infra pncipiū

Perseuerantia in bono quō est via qua immedie itur ad celū. prima pte titulo. v. capitulo iij. §. ij. e.

Perseuerantie laus in quo cōsistit. ij. pte titulo quito capi. xij. §. iij. b.

Personae ecclesiastice que dicantur. que gaudēt duplici privilegio clericorū. que sunt vere ecclesiastice psonae. et que sub dubio. tertia pte titu. xij. capi. v. per totū.

Personis ecclesiasticis manus violētas iniiciētes excoicati sunt maiori sentētia. tertia pte titu. xij. capi. pmo.

Personas ecclesiasticas cōpellentes et eorū bona excoicati sunt maiori sentētia. ibidem capi. x. xij. xij. xij. xij. x. et xvi.

Personarū acceptio in iudicio quō ipsa phibetur. Et etiā ipsa phibetur ex scriptura cū ex plo. ij. p. ti. i. capi. x. §. ij. et capi. x.

Personalis vnitas pbatur ex scriptura. et quō hec necessaria est ad peccatoris redēptiones. pma pte titu. vi. capi. §. v. et vi.

Participatoria manus quō describitur. et quid significat eius qnqz digiti siue modi. scda pte titu. ij. capi. ij. §. viij.

Participatio quibus modis fit i rapinis. fur tis tē. ij. pte ti. pmo. capi. xij. §. xi. xij. xij. xij. et. xv. Vide multa plura infra sub littera r scz rapina.

Participare quis potest quadrupliciter cū excoicatis tē. tertia pte titulo vicesimoquinto ca. i. et §. i.

Participātes cū iudeis circa casus phibitos quō sint puniēdi. ij. p. ti. xij. ca. iij. §. ij.

De participatōe vsure siue cooperatione. quō quis tenet ad restitutōes. ij. p. ti. i. ca. ix.

Pertinacia est filia vane glorie que opponitur virtuti perseuerantie fm excessum. in quo cōsistit pertinacia. qd dicitur pertinax tē. secūda parte titu. qrtto. capi. vi.

De pertinacibus ponit thema ex psalmo quō pertinax comparatur aspidi ppter tria. quō ali qui magni ptnaces fuerūt. et quō sancti viri

cauere debent se a ptnacia. ibidem. §. secundo tēco et quarto.

Pertinax quomō comēnit prelati fulminantis sententiā excoicatiois. quomō assimilatur veneno. ibidē. §. iij.

Pertinax quis dicitur. vnde dicitur pertinax. et vnde nascitur hoc viciū. quarta parte titulo tēco capi. viij. §. i. b.

Pestis nulla maior qz familiaris inimicus. et quare. et questio quedā de iuda. secūda parte titu. pmo capi. xij. §. i.

Petitōes quō formare debemus ad deū tē. et sup vide varia supra sub littera o scz oratio. et quarta parte titu. v. ca. viij. §. iij.

Peti quomō debet scientia a deo. desup datur modus et forma tē. tertia p. ti. v. ca. i.

Petrus apostolus quō precessit alios apostolos in septem potestatibus. tertia parte titulo vicesimosecūdo. capi. tēco. §. iij.

P ante i

Pictores non secū

Dū quantitatez laboris sz fm industriā exigere possunt salariū. et quomō et in quibus frequenter fraudē cōmittūt in suis opibus tē. tertia pte titu. viij. capitu. iij. §. xi. b.

Pictagorica pcepta que sunt. et quomō sunt fugienda. iij. par. ti. v. capi. x. §. ix.

Pietas quomō diffinitur a Tullio et describitur tripliciter. scz pprie p cultu et honore tē. et quomō vnusquisqz ad eandē tenet. quarta parte titu. v. capi. ix.

Pietas quō requirit honore parentum. et isse honore tripliciter intelligit. scz eis reuerentia exhibendo. obediētiā faciēdo. et in necessitatibus subueniēdo. ibidē. §. i. et ij.

Pietatis donū quomō habet tres dignitates. siue excellentias scz quantum ad suam regulā. quantum ad suā differentiam. et quantū ad efficaciam siue vtilitatem. quarta parte titulo decimoquinto. capi. primo.

Pietatis donum quomō habet in via quinqz actus. sed vnum principale. et alios quattuor secundarios. ibidem. §. i.

Pietas quomodo remanet in patria. que vtilitas ipsius pietatis. quomodo ad omnia valet tē. ibidem. §. ij.

Pignora vtrum licet emere a manifestis vsurariis. secūda parte titulo primo capitulo octauo. §. decimo septimo.

Pignus si aliq̄s accepit unde habuit emoli-
mentū tēporale. si h̄ egit cōtra volūtatez pigno-
rātis furtū cōmisit. quid p̄prie est pignus. cre-
ditor tenet oēs fructus pignoris redde. p̄cep-
tis reductis ⁊ expensis in bona fide ⁊c. *ibidem*
cap. xv. §. iij.

Pigricia est filia accidie. cui assimilatur. ⁊ in
scriptura pigricia frequēter sumit^r p accidia ⁊
negligētia sup omissione bonoz op^{er}ū. scda p^{ar}
te titu. ix. cap. iij.

Pigrificia ista siue tarditas ad bonū est mala ⁊
piculosa in tribus. scz i exhibitendo se ad cōuer
sionē. in faciēdo cōfessionē. in psequēdo op̃a
rionē. ibidē añ. i. §. ⁊ post p to^h etiā. §. vi.

Pigrificia in quo differt a negligentia. quis di-
citur piger 2c. ij. p. ti. ix. c. iij. §. i. c.

De pigritia vice sup̄ sub a sc̄z accidia. ⁊ sub li-
tera n̄ sc̄z negligētia ⁊c.

Pigricia siue legnacies quō ē spēs timoris na-
turalis. ⁊ in quo cōsistit ꝛc. iiii. p. titu. xiiij. ca/
pitulo. iij. §. ij. f.

Physica scia. i. naturalis sciētia quid tractat
quō subdiuidit̃ rē. i. p. ti. i. ca. iij. §. i. b

Philosophia vera in tribus consistit scz in reli
gione. moribus. ⁊ doctrina. ⁊ vario mō subdi
uiditur. ⁊ q̄ principaliter ip̄az amplectati sūt.
et quō periculosus est nimis insistere in doctri
nis gentiliū. quarta pre ritu. xi. capi. iiii. §. pri
mo. y. iij. ⁊. iij.

Phoz errores cōtra fidē vario mō describun-
tur in q̄bus ip̄i errabāt zc. ibidē. ca. v. p. to^m.

Pincerna pharaonis quos figurat. ⁊ quid sig
nificat tres ppagines. prima pte titulo quito
capi. ij. §. ix.

V ante t

Dilacere alteri quō
fieri potest q̄drupliciter. q̄n istud sit bono mō.
et q̄n non zc. ii. p. ti. r. ca. i. b. c. d. e. f.

Planete sunt septē quoz quilibet habet suum celū. ⁊ quō vario mō hñt influentias sup cor/pora huāna ⁊c. ij. p. ti. xij. c. x. §. ij.

Planete quō circundāt soles ⁊ qd ista signifi-
cāt. ⁊ ponūtur. xij. signa sodyaci. ⁊ quō xps trā
sinit p ista signa operādo nostrā salutē sp i me
dio. iij. p. ti. xxi. ca. ij. §. iij. c p to^m.

Platea in ciuitate est triplex. est em platea no
biliū ⁊ campsoꝝ. est platea artificū ⁊ mercato
rū. est platea ludentiū ⁊ tēploꝝ. ⁊ quō in omī
bus istis fit vsur ⁊ dolus. ū. p. ti. f. c. vi. §. ū. b

P ante o

Doetaz sciētias si

ne eoz doctrinas vtrū liceat studere vel ipsis
vtrū. ⁊ quōl. ⁊ qñ. ⁊ qñ non tē. scda pte titulo ter
cio capi. viij. §. viij.

Politica siue civilis ars describitur et ostenditur
omnem hominem naturaliter esse politicum et civilem
et quod omnis homo naturaliter est politicus et ciui-
lis dupliciter ostenditur. que sunt ad ista necessa-
ria et c. iij. pte titu. ij. c. vi. vide etiam ea. iij.

Politicalis vnitas quomodo necessaria est ad multitudinis directionē. prima parte titu. vi. capi. ij. §. v. b.

Pollutio nocturna utrū sit peccatum, triplici-
ter de ea loqui possumus. aut sū seipsam. aut
sū causam suā. aut sū sequelā. **E**t potest esse
triplex causa huius pollutōis. secūda pte nū.
sexto capitu. v.

Pollutio extra vas debituz siue extra ordina-
ne est peccatū mortale. tertia parte titu. i. capi.
rr. 6. sexto.

Pollutio nocturna quōd t qñ impedit celebra-
tionē vel comunione. pollutio potest accidere
vni ex quadruplici causa. quādo tñc impedit.
que excipiuntur tñc. tertia pte titu. xij. capi. sexto
§. r. c. per totum.

Pollutio in somnis quare in se non est peccata
tū. i. p. ti. ti. iij. ca. viij. §. iij. infra mediū.

Ponderibus ⁊ mēsuris quō aliqui fit frātis. q̄
pena defraudantiū. ⁊ quomō ⁊ quādo tales te-
nētur ad restitutōez. secūda pte titulo primo.
cap. xviij. §. vi.

Populus sine disciplina ⁊ sine lege. sunt due
abusiones inter duodeci abusiones dinerfoz.
p^{ri}a p^{te}ti. v. ca. ij. §. viij. o p.

Populare bellū q̄ periculofūz est. ſecūda par
te titū. viij. ca. viij. §. tercō.

Populus qd est fm Tullii. ⁊ eorūdeꝝ leges
et iudicialia p̄cepta vario mō describūtur. p̄i
ma par. ti. xiiij. ea. vi. §. tercō. **U**ide etiaꝫ infra
sub p̄ scꝝ de p̄ceptis iudicialibus.

Por cio legitima in testamentis est triplex. et quomodo debet dividi inter heredes etc. tertia p te titu. x. ca. pi. ii. §. ii.

Portio canonica describitur infra sub littera
scz sepultura.

Porticus quintuplex de quibus Joannis. v. in quibus iacebat multitudo languētius qui spiritualiter exponūtur. ⁊ qui spūaliter in istis porticis iacent infirmi. p̄ia parte titu. secūdo capi. iij. §. ij. iij. iij. v. ⁊. vi.

Porte hierusalē sex describūtur. ⁊ qđ spūaliē

significat. prima parte titulo secundo capitulo tercio. §. septimo.

Possessor male fidei vlllo tpe non prescribit. Est vna de regulis iuris que et declaratur p[ri]a parte titulo vicesimo capitulo vnico sub p[ri]o sc[ilicet] Possessor.

Sine possessione p[re]scriptio nō p[re]cedit. est vna de regulis iuris que et declaratur ibidem sub sc[ilicet] Sine possessione.

Pro possessore habetur qui dolo desijt possidere. est vna de regulis iuris que et declaratur ibidem sub p[ri]o sc[ilicet] Pro possessore.

Possessionis vsus quomō describitur. que et vltius declaratur tercia parte titulo tercio capitulo tercio. §. ij.

Possessio ciuitatis describitur pulchre secunda parte titu. i. ca. xij. §. vij. z. vij.

Possessiones ordinis fratru predicatoru describuntur. vtrū scilicet licet habere zc. tercia parte titu. xvi. ca. i. §. xij. z. xij.

Circa possessiones z vsus rerum z cōmunicatōnem adinuicem. quomō lex antiqua circa illa varia statuit. prima parte titulo. xij. capitulo. vi. §. ij. b. c. d. e.

Postulatio prelatozū describitur vario modo sub littera e sc[ilicet] Electio. et tercia parte titulo de cōmōno cap. ij.

Potentie anime describuntur supra sub littera a scilicet Anima.

Potentie animales cū naturales sunt fm Augustinu sunt bona media. quibus bene z male vti possumus. z he sunt tres principales que vario modo declarantur p[ri]a parte titu. vij. ca. pitulo. ij. §. ij. d. p[ri]o tōrū.

Potestas sacramentalis est triplex. sc[ilicet] auctoritatis. excellentie. z ministratus. quomō deus si bi aliqua seruauit. quomō alijs de diuersis potestatis dedit zc. tercia pte titulo. xij. cap. xij. §. quinto. b. c. d.

Potestatis abusus quō fit p[er] prauam adeptio nem. p[er] prauam eius executōem. z p[er] prauam intentionem. tercia parte titulo vicesimo secundo. cap. ij. §. i. b. p[ri]o tōrū.

Potestas pape describitur supra sub littera p scilicet Pape.

Potestas septuplex data fuit apostolis a xpo. sc[ilicet] baptisandi. p[re]dicandi. soluendi. ligandi. et confirmandi zc. tercia parte titulo vicesimo secundo cap. iij. §. i.

De potestate siue dominio vide supra sub littera d scilicet dominio.

Potestas qua q[ui]s alijs p[re]est donum est non parū a domino concessus quod p[ro]bat. quo

modo in hoc habent quādam similitudines cū deo. z quomō hec potestas siue dominiū sepe p[er] peccata tollitur. p[ro]bat. p[ri]a parte titulo septimo cap. ij. §. primo d.

Pope potestas describitur supra.

ante r

Practica vñ dicūt.

in quibus scientijs diuiditur zc. prima parte titu. i. ca. iij. §. ij.

P[re]bende canonica z beneficia describuntur vario modo supra sub littera b sc[ilicet] beneficiū. Et tercia pte titulo. xvi. ca. i. §. ij. z. iij. p[ri]o tōrū.

P[re]bendari in duabus ecclesijs in qua tenentur dicere horas canonicas. tercia parte titu. xij. cap. iij. §. i.

De p[re]ceptis moralibus.

P[re]cepta moralia.

legis veteris in cōi describuntur. z vtrū cadunt sub p[re]cepto zc. p[ri]a pte. titu. xij. ca. iij. §. i.

P[re]cepta moralia sunt de actibus virtutū. sz actus huānus nō potest esse virtuosus nisi fiat cū debito modo. modus virtutis cōsistit in tribus zc. ibidem. §. i.

P[re]cepta moralia quō sunt de his q[ue] p[er]tinent ad bonos mores. q[ue] sc[ilicet] cōueniūt racōi. p[ri]nt tñ diuersimode diuidi. ibidē. §. ij.

P[re]ceptorū obseruacō erit cū dilectōe. z fuās quodcūq[ue] p[re]ceptorū nō existens in caritate dā natur zc. Actus caritatis potest dupl[iciter] accipi.

quare ista p[re]cepta sp[iritus] debēt custodiri. quō in ip[s]is fieri debet disp[er]atio. ibidē. §. iij.

P[re]ceptorū moralium fundamētū z principiū caritas est. z intantū aliquid cadit sub p[re]cepto in q[ui]bus habet rōem debiti. z illud debitū est duplex zc. ibidē. §. iij.

Decalog[us] qui continet. x. p[re]cepta ostenditur ex scriptura. quō ista p[re]cepta sint seruāda. z de p[re]cepto transgressionis. z q[ue] nō plura vel pauciora p[re]cepta fuerunt data zc. ibidem paragra pho quinto.

P[re]cepta moralia quomodo ip[s]a addita sunt in decalogo. z que sunt z de quibus tractant. q[ue] per omnia fundantur z p[ro]bantur ex scriptura. ibidem. §. sexto.

De p[re]ceptis decalogi in particulari.

Precepta decalogi

describuntur quorū tria p̄tinet ad dei dilectōem.
Prima est. **N**ō habebis deos alienos corā me
 desup ponis thema et declaras. i. p. ti. xiiij. c. iij.
Preceptū primū pagani antiq̄ transgrediebā
 tur sc̄z faciendo deos alienos. ita nunc mali fi
 deles eos imitātes similiter colūt et. **I**bidem
 §. primo.

Quattuor sunt rōes quibus exclusio cultu fal
 sorū deorū debemus vix deū colere. que declaran
 tur et p̄bātur ibidē. §. ij.

Preceptū secūduz erat. **N**on assumes nomen
 dei tui in vanū. quō peccatores cōtra hoc p̄cep
 tū faciūt. et quō nomē dei sumit ad q̄ttuor. sc̄z
 ad sanctificatōes. cōfessionē. auxiliij implorati
 onē. et ad dicti noīs cōfirmatōes. ibidē. §. iij.

Preceptū terciū erat. **M**emēto vt dic sabbā
 ti sanctifices. p̄ceptū erat filiis israhel sabbā
 custodire p̄pter q̄ttuor rōes. et opus qd fieri de
 bet in die festo vt sanctificet est quadruplex.
 ibidē. §. quarto

Preceptū quartū erat. **H**onora parētes. q̄re
 ponit p̄ceptū de honore parētū. et debitu fi
 lij ad patrē est adeo manifestū q̄ nulla p̄t tergi
 uersatōe negari. et q̄re ibidē. §. v.

Paternitas venerāda est q̄druplex sc̄z carnal'
 p̄sidentialis. tp̄alis et sacramental'. et q̄ filij istis
 parētibus facere dñt et. ibidē. §. vi.

Parētes quō dñt a filiis honorari. iste hono
 est quadruplex. sc̄z reuerēcie. obediēcie. bñficien
 tie. et tolerācie. ibidē. §. vii.

Primuz illoz vario mō describit qui seruant
 illud quartū p̄ceptū. ibidē. §. viij.

Preceptū quintū erat. **N**ō occides. quō et de q̄
 bus occisio intelligit. et triplex error desuper de
 scribit. **E**t homicidiū p̄petratur quattuor mo
 dis. ibidē. §. ix.

Preceptū sex^m erat. **N**ō mechaeris. que pecca
 ta includūt sub mecha. quadrupliciter fit
 q̄s maculatus p̄ luxuriā faciēs cōtra h̄ p̄cep
 tū. **S**ūt at̄ diuerse sp̄s luxurie. **E**t vir q̄ adul
 terat tria mala facit. et siliter mulier. p̄ia parte
 ritū. xiiij. ca. iij. §. x.

Preceptū septimū erat. **N**ō furtū facies. qd i
 telligit furti noīe. et q̄ttuor modis fit contra h̄
 p̄ceptū. q̄ quattuor adhuc vario mō subdivi
 dūt. ibidē. §. xi.

Preceptū octauū erat. **N**ō loqueris cōtra fra
 tre tuū falsū testimoniū. mendaciū est vitan
 dū p̄pter tria. et q̄drupliciter fit p̄tra h̄ p̄cep
 tū. **N**ō loqueris falsū testimoniū. ibidē. §. xij.

Preceptū nonū erat. **N**on concupisces rē pri

mi tui. p̄pter q̄ttuor rōes dēbet q̄s abstinere ab
 ista cōcupiscētia. et tripliciter talis cōcupiscen
 tia rerū est peccatū mortale. ibidē. §. xij.

Preceptū decimū erat. **N**ō desiderabis vxorē
 primi tui. duo in h̄ p̄cepto intelligūt. quid
 intelligit p̄ domū et quid p̄ vxorē. et huius con
 cupiscētie ē multiplex gradus. ibidē. §. xij.

Precepta omia hō implere non potest sine dei
 grā. ostendit et p̄bat. iij. p. ti. ix. ca. v.

¶ De p̄ceptis ceremonialibus.

Precepta ceremoni

alia legis moysi oīno cessant in nouo testamē
 to. et seruari nō debēt. s̄ solū quantū ad mora
 lē expositōes et quō p̄cepta ceremonialia dēbet
 mutari moralia et. i. p. ti. xiiij. c. v.

Precepta ipsa ceremonialia fm̄ illud **D**ee.
 viij. capi. quō sunt multiplicata. et ista p̄cepta
 ceremonialia diuidūt in q̄ttuor genera. ibi
 dem. §. primo.

Sacrificia veteris legis quare sunt instituta
 et quid significāt. et assignat triplex ratio illo
 rū quare talia aīalia vel alia offerbāt. et ge
 nus sacrificioz est triplex. i. p. ti. xiiij. c. v. §. ij.

Preceptoz ceremonialiū sc̄da pars est que di
 cūtur sacrificia que p̄tinebant ad templū et va
 sa eius. et est triplex tēplū sc̄z materiale. sp̄nā
 le. et sup̄naturale. q̄bus figurāt et quō distin
 guebat templū et. ibidē. §. iij.

Preceptoz ceremonialiū terciū genus cōsiste
 bat in cibis et in vestibus. et q̄busdā alijs p̄hi
 bitis. h̄^o obseruācie in cibis et vestibus triplex
 rō potest assignari. et aīalia iudeis p̄hibita qd
 nobis sp̄nāliter significāt et. ibidē. §. iij.

Preceptoz moraliū quartū genus erat sacra
 mētoz que tñ erāt signa sacraz rez que dīcū
 tur ista sacramēta. et quedā sacramēta p̄tinebāt
 ad totū populū. et quedā ad ministros que sp̄
 ritualiter exponūt ibidē. §. v.

In. vi. §. habet de circūcisione. et ipsa vide su
 pra sb littera c. sc̄z **C**ircūcisio.

In. viij. §. habet de agno paschali et sua comesti
 one. et ipō vide sup̄ sb littera a sc̄z **A**gnus.

In. viij. §. agit de purificatōe iudeoz que nob
 sp̄nāliter moralizat. et ipa vide infra sub puri
 ficatione.

In. ix. §. agit de cōsecratōe sacerdotū et. et qd
 nobis sp̄nāliter fr̄. desup vide infra sub l sc̄z sa
 cerdotū. q̄ oīa p̄tinebāt ad p̄cepta cēmoīalia.

¶ De p̄ceptis iudicialib^o ipius legis.

Precepta iudicia

lia legis moysi vbi originaliter habentur. et in tribus differunt iudicialia a ceremonialibus. p. ma pre titu. xiiij. ca. vi.

Preceptorum horum moralium sit quadruplex distinctio secundum distinctiones ordinatio humane. et quomodo ecclesia aliqua de istis preceptis sumpsit. et que ibidem. §. i.

Judicialia precepta legis moysaice describuntur que pertinent ad principes. et quomodo circa bonam ordinationem principum duo sunt attendenda. et quomodo aliqui ex divina ordinatione sumpserunt principum. et quomodo se reges et principes habere debent. ibidem. §. ij.

Precepta iudicialia describuntur quantum ad populos. quod sit populus secundum Tullium ad rationem populi pertinet coactio ad invicem que est duplex quomodo lex statuit possessiones. et quomodo lex statuit subjectionem et octo genera penarum. ibidem. §. tercio.

Precepta iudicialia describuntur que respiciunt extraneos. cum extraneis potest esse conversatio dupliciter. et tripliciter offerebat iudeis occasio ut cum extraneis pacifice communicarent. ibi dem. §. quarto.

Precepta iudicialia describuntur quantum ad domesticos ut filios. uxorem et servos. quomodo bene sunt regendi. et quomodo in domestica communione sunt tres combinationes ibidem. §. v.

¶ De preceptis ecclesie et prelatorum.

Precepta ecclesie.

describuntur quomodo obligant ad mortale. et aliqua universaliter sunt que extenduntur ad omnes fideles. et aliqua ad certos status personarum et sunt numero duodecim. prima p. ti. xvij. c. vni. §. xij.

Precepta et mandata dei et ecclesie vel platorum quomodo distinguuntur vel intelliguntur et c. de sup. vi de sup. sub in scz Mandata. Et secunda pte ti. iij. ca. ij. §. ij. et iij.

Precepta negativa et affirmativa quomodo inter se differunt. et quomodo quomodo homines obligantur ad ea. secunda pte ti. ix. c. vi. c.

Preceptum quod datur platus in visitationibus monasteriorum vel alias quod sibi dicat. quod si quis sciunt aliquid ad corrigendum et c. quomodo istud preceptum sit intelligendum siue servandum et c. ij. p. ti. ix. c. vi. §. iij. d. aliquantulum infra.

Precepti sententia quomodo consistit in maiestate obedientia et in necessitate precepti. tertia pte ti. i. ix. capi. xij. c. f.

Precepta que ponuntur a beato Augustino in

regula quomodo intelliguntur. tertia pte titu. xvi. ca. primo. §. v. circa medium.

Precepta que ponuntur in regula beati Benedicti quomodo intelliguntur. iij. p. ti. xvi. c. ii. §. vi.

Preceptis platorum quomodo et quomodo quis non tenet obedi-
dire. ibidem. §. ix. ultra medium.

Preceptorum posteriorum quomodo potestate et iurisdictione huiusmodi papa. iij. p. ti. xij. ca. iij. §. ij.

Precepta dei homini non potest implere sine ipsius gratia. h. p. baf. iij. p. ti. ix. ca. v. b.

Precepta pictagorica que sunt et quomodo sunt fugienda. iij. p. ti. v. ca. x. §. ix.

Precepto ecclesie utrum satisfact qui se locat in anno et c. ij. p. ti. ix. ca. ix.

Preceptum et consilium quomodo dantur a seipso et c. prima pte titu. xv. ca. i. §. vij.

Preceptum quomodo sit audire missam in die festo. et circa istam materiam ponuntur quedam questiones et dubia. et que excusant ab isto precepto. secunda pte titu. ix. capi. x. §. i. etiam secundo.

Precipitatio ponitur per secunda filia luxurie. quomodo ex eadem et ex aliis peccatis procedit. in que consistit. quod pertinet ad precipitantes. et ipsa describitur et declaratur per verbum psalmiste. ij. p. ti. v. ca. i.

Precipitatio in verbo cordis in que consistit. quomodo contra eadem delinquuntur. et quomodo dicitur ad similitudinem in rebus corporalibus que similitudinarie et c. ibi dem. §. primo.

Precipitatio in verbo oris precipue in tribus debet caueri. scilicet in preteritis sententiis. in dubijs decidendis. et in secretis edicendis. ibidem. §. ij.

Precipitatio quomodo fit in opere et quomodo sit domanda siue consideranda ibidem. §. iij.

¶ De predicatione siue verbo dei.

Predicationis neg

ligentia quod peccatum sit. p. baf. que negligentia tripliciter committitur. scilicet predicatori non intendendo. predicatori non audiendo. et predicatori non retinendo vel non faciendo. ij. p. ti. ix. ca. xi.

Predicatoris negligentia quomodo committitur circa illam qui assuit predicationi scilicet mens extraneas. et circa alias vanitates mundi vel curiosas querendas. Et plus potest predicator quam sumptio corporis christi et c. ibidem. §. i.

Predicatoris negligentia quomodo committitur in non audiendo sermones. et principaliter circa quos. Et fructus ubi dei sunt. xij. quibus omnibus priusquam non audiant sermones scilicet negligunt. ibidem. §. ij.

Predicatoris negligentia quomodo committitur in non retinendo vel non faciendo. datur plures in exemplum que predicator audiebant. et quomodo ignorantia non excusat et c. cum notabili exemplo in fine. ibidem. §. iij.

Predicatio verbi dei quō habet. xx. p. privilegia
tercia pte titu. xvij. capi. i. §. ij.

Predicatio quare interdicitur mulieribus q
nō pdicent. iij. p. ti. xvij. ca. iij. §. i.

De pdicatoribus verbi dei.

Predicator status

describit p thema ex psalmo qd z de ipsis decla
ratur. iij. p. ti. xvij. ca. i.

Predicat quō assimilatur celo. z vt digne pre
dicet quō debet habere cōditiones celoz spiri
tualiter zc. ibidē. §. p. r. o.

Predicator quō debet predicatōnez enarrare
alijs q audientes intus intelligāt z gustant per
denotatōnez. Et pdicatio habet. xx. viginti p. r. i. i.
legia. iij. p. ti. xvij. ca. i. §. ij.

Predicator quō debet enarrare gloriā dei. ibi
dem. §. terco.

Predicator es siue inq̄sitores quō se habere de
bent in inquisitōe cōtra hereticos. ibidē. c. ij.

Predicatio describit p thema quod z de ipa de
claratur ibidē. §. terco.

Predicatiois excellentia que est siue in quo cō
sistit. quō est principiu in ecclesia. z qre est in
ris privilegijs totata. z quō predicatoris dicitur
tur angeli z pphete zc. ibidē. ca. iij. §. i.

Predicator vt digne pdicet quō debet h̄e dile
ctionē interius ardentē. exterius cōuersatōnez
relucētez. z cognitōnez sciētie cōptentē. ibidem
capi. terco. §. ij.

Predicatiois cōgrua materia que eē debet. quō
debet pdicare. si mendaciū scienter pdicat mor
taliter peccat. que est vera materia pdicatiois
et quō xpm tripliciter cognoscere debem⁹ in ser
mone. ibidem capi. iij. §. terco.

Predicatio quō fieri debet cū debitis circūstan
tijs z cū discretōe. z quō predicator inducere
debet populum vt faciat que predicat. ibidem
capi. iij. §. iij.

Predicator a qbus defectibus se cauere debet
in pdicando sunt numero decēz. z p ordinē de
claratur ibidē ca. iij. p. totū.

Predicatiois vera forma que ē. z pōnuntur sep
tem modi pcedendi in pdicatioe q pulchre z
notabiliter declaratur ibidē ca. v. p. to^m.

Predicatiois materiā quō quis debet dilatare
ex libris autēctis ecclie z apocriphis. daf su
per h̄ varius modus ibidē ca. vi. p. to^m.

Predicandi potestātē quō z qñ xps dedit suis
discipulis. iij. p. ti. xvij. ca. iij. §. i. c.

Predicator vt theologus h̄ns multos libros

ex qbus fructificet vtrū debeat illos v̄dere fa
mis tpe z dare indigentibus. ij. p. ti. i. c. ij. §. iij.

Predicatori p pdicatioe nō licet pecuniā reci
pere. l̄ licet victū recipe zc. ij. p. ti. i. c. v. §. xvij.

Contra pdicatores prelatos eccliaz p religio
sos inuehit dñs septē maledictōes. scda parte
titu. iij. ca. vij. §. ij.

De pdicatoribus fratribus in sp̄ali.

Predicator fratru

describuntur varia z gloriosa privilegia ad lon
gū valde z siliter soroz vbi i multis sunt gra
tiose privilegiati. p. r. i. a. parte titu. xij. c. ij. p. to^m.

Predicatores fratres z minores sunt ita privi
legiati q nec ratōe delicti vl cōtractus possunt
cōueniri. p. r. i. a. p. ti. xij. sub vnico capi. §. quar
to ante immediate.

Predicatores fratres qui vadūt z cōuersant
apud vsurarios qui nō habēt nisi de vsuri. vel
apud raptos vt eos ducāt ad restitutōnez si
ne p pdicatioe siue p suasionē quō hoc sit in
telligendū. ij. p. ti. i. ca. xij. §. xvij. circa finē.

Predicatores fratres z minores quō glorian
tur de duplici vxore scz **L**ya z **R**achele intel
gētes p eadē vitā actiua z cōtemplatiua. z de
primis eorū dēz p. r. i. b. quō fratres minores
in aliqbus errāt z de carmelitis z augustini
bus aliq hēs. ij. p. ti. iij. ca. iij. §. ii.

Predicatores qñ z quō tenētur dicere vigili
as mortuoz zc. tercia parte titulo. xii. capi.
quarto. §. iij. circa finē.

Predicatores quō tenētur ad canonicā portio
nē z quō nō. declarat p ipsis notabiliter p. r. i.
notabilia. iij. p. ti. i. c. v. §. vii. p. totū.

Predicatores quō z quare h̄nt mediā pauper
tatē. tercia par. ti. xvi. c. i. §. iij. an finē.

Predicatores fratres quō militāt sub regula
beati Augustini. quō differūt ab alijs religio
sis in cōstitutōibus. iij. p. ti. xvi. ca. i. §. v.

Predicatores fratres quō caute p̄fiteant quia
fm regulā. z quō transgressio ipoz nō obligat
eos ad culpā sed ad penā. tercia pte titulo. xvi
capi. p. r. o. §. iij. vltra mediū.

Predicator fratru constitutiones in plogo
habētur circa finē. q cōstitutōes ipoz non ob
ligāt eos zc. nisi ex cōtemptu. q̄s sit iste contē
ptus. z quō z qñ est mortale. tercia parte titu
lo. xvi. ca. i. §. ix. c.

Predicatores fratres qre obligātur ad maio
rē paupertatē qz monachi. iij. p. ti. xvi. ca. i. §. xi.

Predicator fratru ordinē vtrū l̄ h̄e possessio
nes z reddit⁹ annuales i cōi. iij. p. ti. xvi. ca. i. §. xi.

Predicatores fratres adire possunt hereditatē

parentū ex privilegijs Clementi quartimo nec possunt exheredari. vt. xix. q. ii. c. fi. iiij. p. t. xvi. c. i. §. iiij. ibi. Nota septimo.

Predicatorū fratrum constitutio in aliquibus passibus declaratur. et principaliter qualiter peccat transgrediendo precepta in virtute spūsancti vel pena excommunicationis. quō constitutio eos ligat ad culpā. Et vtz tenet facere cōtra in regula et cōstitutōib⁹ eorū. iiij. p. t. xvi. c. i. §. xiiij.

Predicatorū fratrum et minorū sorores quādam profiteri pnt an annu si etate hnt. pbat. iiij. p. t. xvi. c. iiij. ante mediū.

Predicatorū fratrum regularis observantia et religio pfectior est alijs religionib⁹ nō medicantibus. et quare et nō solum ipsi fratres caritativit. sed et cūq; ordinis fratres ad ordinē pdicatorū venire pnt. et nō ecōverso. Et ex pdicatorū ordine exeutes ad altiorē ordinē quā penā incurrit et quō sunt reuocadi. iiij. p. t. xvi. c. iiij. §. Predicatores et minores pnt vbiq; et iiij. sint in altari portabili celebrare absq; episcopo nō locoꝝ licentia sine prochialis tñ puidicio. cia. p. t. xvi. c. ix. §. i. infra mediū.

Predicatores et minores quō audire dnt pfectiones ptextu de. Dudū. iiij. p. t. xvij. c. viij.

Predicatores pntati quō dnt a curatis i potestate audiendi confessiones et q̄s diu durat p̄as eorū audiendi confessiones. iiij. p. t. xvij. c. x.

Predicatores quō hnt varias indulgentias. pro eorū sermonibus. iiij. p. t. xvij. ca. i. §. ij. ante finem.

Predicatorū et minorū ordinū fratres electione pmissione. postulatōe. siue vocatōe ad platurā ex tra ordinē suū in discordia facta ius aliqd acquirunt. nec ipse cōsentire p̄t sine licētia habita cia. p. t. xix. ca. ij. §. vij. in principio.

Fratres et sorores de tertia regula bti dñici sub quo papa sunt primo appbati. qñ et q̄re instituti sunt quē habitū debēt portare. quō dnt viuē q̄rē peccat transgrediendo regulā. vbi morari pnt. iiij. p. t. xxiij. c. v. §. v.

Magister ordinis pdicatorū in toto ordine et quibz p̄or puincialis. et e⁹ vicarius in sua puincia pnt fratres suos p sedē apostolicam deputatos ad predicandū crucem vel ad inq̄rendū contra hereticā prauitatē reuocare et remouere. iiij. p. t. xxiij. ca. viij. vltra mediū.

Predicatores excommunicant cū alijs medicantibus capiētes loca ad habitādū vel dimittētes sine licētia pape quō ipsi fratres edificare pnt i locis suis. et qñ mutāt loca qd secū portare pnt bidē. ca. ix.

Fratres de tertia regula bti dñici audire pnt dñi

utna tēpore interdicti ibi. c. lxij. i fine.

Intrātes monasteria monialū ordinis pdicatorū excommunicati sunt maiorē sentētia in casu. nō p̄cesso et de q̄b⁹ intelligit. iiij. p. t. xxiij. §. lx.

Faciētes libellū famosū. vel cātilenas p̄ra dic tos fratres similiter excommunicati sunt. ibidē.

Dicentes vel cōfēdētes q̄ dicti fratres nō sunt in statu p̄fectōis. similiter excommunicati sūt ibidē.

Qui exercent violentias in locis fratrum pdicatorū et minorū similiter excommunicati sunt ibi.

Retinentes apud se apostatas ordinis. similiter excommunicati sunt. ibidē.

Item fratres minores recipiētes fratres pdicatores ad eorū ordinē. sine licētia pape. similiter excommunicati sunt. ibidē.

Item magistri rectores artistarū et scolares studiū parisiensis qui publice vel occulte fratres pdicatores et minores a consortio vniuersitatis excludere moliant. ibi. c. lxix.

Predicatores nō pnt excommunicari nec suspēdi nec interdicti ab ep̄is vel alijs p̄lat⁹ ecclie nisi sup hoc hēant spālē auctoritatē a papa cogi nō pnt vt ep̄oz p̄stitutōib⁹ sbiciant. et multi doctores i iure hoc pbat. iiij. p. t. xxiij. ca. lxxv. §. i. vltra mediū.

Predicatores ex spālī privilegio pnt absolue seculares ab excommunicatōe. ingredi volētes ipsū ordinē nisi casus eēt pape reſeruat⁹. iiij. p. t. xxiij. ca. lxxvi. ibi. septimo excommunicat⁹.

Predicatores quō absoluerē pnt suos ab excommunicatione irregularitate suspēsiōe. et eos q̄ ad ipm ordinē ingrediunt. et quō cū illis facere dnt. iiij. p. t. xxiij. c. lxxvij. §. i. ibi. magister ordinis.

Predicatores q̄ privilegia hnt tpe iſdicti quō iſdictū seruare dnt. Excipiunt sex casus i q̄b⁹ aliquis vel aliq̄ excipiunt ab ip̄is privilegijs. quō diuina celebrare pnt cū ministris ponunt variū casus circa istā materiā. iiij. p. t. xxiij. c. v. §. i.

Predicatores nō pnt suspēdi a q̄cūq; p̄lato. et si fecerint irritū ē et inane. et quō absoluerē pnt fratres suos a suspēsiōe. iiij. p. t. xxiij. c. iiij.

Magister iohannes de nigro mōte ordinis fratrum pdicatorū quō disputauit cū grecis et eos vicit. iiij. t. xi. ca. vij. §. ij. infra mediū.

Predicatores absolui pnt ab irregularitatib⁹ ab archiep̄is in suis dyocētib⁹. si fuerit requisiti l a superiorib⁹ sui ordinis. iiij. p. t. xxiij. ca. vi. §. viij. in medio.

Predicatorū et minorū ordinū patres vbi pdicauerūt. quō successerūt alijs ordinib⁹ quō isti tenent statū mediū p̄pret actiū et cōtēplatiūā vitā. quō dicuntur celi. iiij. p. titulo. tricesimo p̄mo. c. x. §. xiiij.

R i.

Predicatores qui hñt aliqua in cōmuni qđ n̄
diminuit perfectionē paup̄ratis ⁊ religionis p/
bat. iij. p. t. xij. ca. iij. §. xij.

Beatus dñicus pet̄ ⁊ thomas etiā qño pug
nabāt cōtra varios errores. iij. p. t. xi. c. v. §. v.

Predatoria animarū manus qño describitur ⁊
quid significat e⁹ qñq; digiti siue modi p̄datio
nis. ij. p. t. ij. c. i. §. xij

Letere vide infra s̄ littera. r. scz rapina.

Pregnans mulier q̄ in partu morit̄ qño sit cū
ea faciendū. iij. p. t. x. c. v. §. ix. circa finē.

Pregnantib⁹ dātes medicinas vt p̄currant ab
orsum ⁊ mortē eius vt occultetur peccatū quā
tū peccatū cōmittit. ⁊ qño se in illis regere de/
bent. iij. p. t. xvij. c. ij. d. ij.

Prelatorū status siue dignitas describitur per
thema ex psalmo qđ ⁊ de ipsis declaratur. iij. p.
ti. xix. ca. i.

Prelati qño dñt excludere ambitionē. ⁊ vnde
dicit ep̄us. ibi. §. i.

Prelati qño debēt vocari a domino ad p̄latu/
ram siue dignitatē. ⁊ qualis debz esse qui voca
tur ad dignitatem siue ad p̄laturā. ibidem. §. se
cundo.

Ad p̄laturā qño vocatus aaron p̄ quadruplex
signū in virga ostensum. sic spiritualiter vocari
debent nostri p̄lati ad p̄laturā. ibi. §. iij.

Prelatus qño debz elegi. ad quos pertinet de
iure electio. q̄ nō possunt eligere t̄vocē non hñt
in electione qui nō sunt subdiaconi. ibi. c. ij.

Prelatorū regimē siue officiū describit per the/
ma ex palmo qđ ⁊ de ipsis declarat. iij. p. t. xix. c.
lo. xi.

Prelatus qño dñz querē n̄ suam sed subditoz
utilitatē. ibi. §. i.

Prelatus qño dñz se habere in exercitio p̄lature
rectā scz. intentionē hñdo. ibi. §. ij.

Prelatus qño dñz p̄bere subditis suis exēpla p̄
bitatis. ibi. §. iij.

Prelatus qño se regere debz in sua vita ⁊ iñmo
do viuendi que apud se cogitare debet in regie
ibi. §. iij.

Prelatus qño se habere debz in regimine in va
rijs suis actib⁹. ibi. §. v.

Prelat⁹ qño debz esse discret⁹ in correctione. ⁊
in zelo admonitionis. ⁊ qño dñz esse gloria pa
trie p̄ vocē p̄dicationis. ibi. §. vi.

Prelatus siue pastor qño se regere dñz in admo
nēdo s̄bditis diūsa diuersis. ibi. §. vij.

Prelati inferiores siue rectores qño figurātur
p̄ lunā ⁊ proprietates lune de ipsis d̄clarantur
tercia parte. titulo vicesimotercio cap. i. §. secū
do. ⁊. iij.

Prelati curati. qño ⁊ quare dicunt celi qño et
quare figurantur. per arietes. p̄ leonē p̄ gallū ⁊
eorū proprietates ipsis applicant. iij. p. t. xxi. c.
x. §. ij.

Prelati siue domini qño deo reddēt ratōnē in
extremis ⁊ diuersis sibi cōmissis. i. p. t. v. c. ij. §.
iij. i.

Prelati ⁊ rectores qño disp̄sate pñt in legib⁹
et eas interpretari et disp̄sare pñt cū s̄b est ratio/
nalis causa. ⁊ quib⁹ et in quibus phibet disp̄/
satio. i. p. t. xvij. c. vnico. §. x.

Prelati qui se subscribūt ⁊ sigillāt vsuris. qđ
sit fiedū. ij. p. t. i. c. ix. §. vij.

Prelatus vtz peccet in p̄ferēdo beneficiū bono
p̄termisso meliori. ij. p. t. i. c. xx. §. i.

Prelatura uel potestate nō licz aliqd accipere.
ij. p. t. r. c. v. §. xvij. e.

Prelat⁹ vtz pōt committere p̄sanguine suo
curam siue ecclesie postposito meliori. ij. p. t. i. c.
xx. §. ij.

Prelatorū qño inueni⁹ quadruplex supbia. ij. p.
te. iij. c. iij. §. i. p̄ totū.

Cōtra p̄latos ecclesiarū p̄dicatores ⁊ religio/
sos hypocritas qño inuehit dñs septē maledic
tiones. ij. p. t. iij. c. vij. §. iij. d.

Prelatus siue paterfamilias. si nescit crimina
manifesta s̄bditoz qz negligenter inq̄rit sic n̄
punit ⁊ illi perent nō excusat talis. ij. p. t. v. c. ix.
§. ij. f.

Prelatorū negligentia q̄ periculosa sit ostēdit
varijs autoritatib⁹ qño dñs deo dñ obedire ⁊
qño negligentia in eorūdem officijs excludere d̄
bent. ij. p. t. ix. ca. v.

Prelati si repellāt scientiā digni sunt ipsi repel
li a deo. ibi. §. i.

Prelati qño admonendi sunt ad dei obediēti/
am ⁊ qño se habere dñt in punitione criminū.
ibi. §. ij.

Prelatus qño ex suo officio habet p̄uidere sub
ditis in necessarijs. inq̄rere s̄bditoz vicia ⁊ cor
rigere eorū crimina. Et quattuor sunt cause dis
simulandi ⁊ nō corrigēdi. ibi. §. iij.

Prelati qño excludūtur a iuramento ⁊ ponun
tur nouē casus in q̄bus d̄bēt p̄lati ⁊ sacerdotes
iurare. ij. p. t. x. c. iij. §. ij. d̄ p̄ totū

Prelatus v̄l ordinarius qui scit nō vt iudex l̄
homo sed vt deus s̄bditū esse crimini rerū q̄
mō talē debet arguere. iij. p. t. ix. c. v. §. iij.

Prelatus vtz teneat p̄cedere ad inq̄sitōnē qñ
non sperat inde p̄fectū. Et qño vario mō se ha
bere debz circa admonitiōē et correctionē sub
ditoz. iij. p. t. xix. ca. vij. §. vij.

Prelati ⁊ clerici qño donare pñt ⁊ qñtū ⁊ qđ⁹

et de quibus. iij. p. t. r. c. iij. §. iij. b.

Prelati quō sibi eligere possunt confessorē pro
priū et a quibus ille possit eos absoluerē. iij. p. t.
r. c. vii. ca. ii. §. ii. ante mediū.

Prelati quō significatur p pastores de qb⁹ cā
uic. i. i. p. t. r. c. iij. §. v. post mediū.

Prelatis in dignitate cōstitutus. quō tria sten
tur. iij. p. t. v. c. r. vltra mediū.

Prelatis quis honor debetur. ibi. §. i. r. ij.

Prelati qui habēt aliqua in cōmuni q hoc nō
minuit statū pfectionis eorū dē pbatur multi
pliciter. iij. p. t. r. c. iij. §. xv.

Prelature imposte quō et qñ non tenetur sub
ditis obedire. iij. p. t. r. c. i. §. ix. post mediū.

Prelati quō deo reddent rationē de varijs i no
uissimo. iij. p. t. r. iij. c. ix. §. vij.

Prelatura siue dominiuz infidelium sup fide
les p dupliciter considerari. et prelatio et domi
nium introducta sunt a iure humano. iij. p. t. r. ij.
c. iij. §. i. d. e.

De prelati vide etiā s. d. scz dominis

Prelatus quō habere debet triplicē cōsideratō
nem scz circa subditū vt reguletur. circa virtuo
sum vt imitetur. et circa prauū vt excitef. iij. p. t.
v. c. i. §. iij.

Premia varia describuntur vario mō sup. sub
littera b scz beatitudine. rē

Preparatio ad celebrationē vel ad cōmunio
nē quō et qualiter. feri debet. iij. p. t. r. iij. c. vi. §.
vij. vij. r. r.

Preparatio ad gratiam describit sup. sub. g. scz
gratia. r. iij. p. t. r. c. iij. qñ p totū. r. c. v. §. iij.

Preparare quō quilibz penitens se dē ad mor
tem. quō facere dē pfectionē. iij. p. t. r. c. iij. p. totum.

Prebiteroz vide varia infra s. f. sacerdos.

Prescriptio legitima quattuor requirit que p
scribi non possunt ipsa duobus modis interrū
pitur in septem casibus ipsa non currit nec in
terrumpitur sed quiescit. et quo tēpore ipsa inci
pit curere. iij. p. t. r. c. xv. §. vij.

Presentare quō debēt electores electū. quā pe
nā incurrit hoc non facientes. iij. p. t. r. c. iij. ca. ij.
§. i.

Presumptio quō multipliciter sumitur. q vir
tus est magnanimitatis. et quō ambitionis vi
tium opponitur magnitudini. iij. p. t. r. c. vi.

Presumptio describitur tripliciter fm illud iu
dithvi. dē set d sua virtute presumētes humi
lias quō et qualiter hoc fit in bono et in malo et
in qua etate dicitur psumptio. ibi. §. i.

Presumptio an sit grauius peccatū aut pusil
lanimitas sibi tria. ista duo cōsiderari pnt tri
pliciter ibi. §. ij.

Presumptio quō describitur fm illud psalmi
ste. Ego dixi in abundantia mea Et ē triplex p
sumptio et que psumptiones sunt culpabiles et
que non. ibi. §. iij.

Presumptio quō punit a deo. et quō de⁹ abis
dupliciter faciem suam auertit. ibi. §. iij.

Presumptio etiā accipit p decimo gradu sup
bie. et in quo consistit et que pntinet ad psump
tionē. iij. p. t. r. c. iij. §. r.

Presumptō nouitatū dicitur filia inanis glo
rie in quo pñstet illud vitium. et agitur de inoz
dinato ornatu mulierū. iij. p. t. iij. §. v.

Preteritoz memoria quō pntinet ad primam
partē prudentie. et sunt octo quoz debemus in
ter cetera reminisci. iij. p. t. r. c. iij. §. iij. Cetera
quare sup s. littera m scz memoria

Primates et patriarche sunt minores papa et
maiores archiepiscopis que est differentia inf
eos. hñt quattuor pñilegia. et in octo casibus
habent iurisdictionē in subditos suoz suffraga
neoz. Et qui pñie dicunt primates. iij. p. t. r. r.
ca. iij.

Primicie que sunt. et qd dēime quare primicie
dant et quō homines ad eas obligant siue tene
antur. iij. p. t. r. c. iij. §. iij. b. c.

Primicerius siue cantor quis est. quō s. best ar
chidiacono et archipresbitero quod est eius offi
cium quō facere debet mandatum archidiacono.
iij. p. t. r. c. iij. §. vij.

Priniceps et domini quō se habere dñt in regi
mine. quas virtutes habere dñt. quō habere de
bent variā prudentiā. et que mala pueniunt.
et ipsoz imprudentia. iij. p. t. r. c. vi.

Priniceps quō ex virtute prudentie studere dē
vt scz deo placeat. populo pro posse satisfaciāt.
rei publice pvideat. et leges iustas. et possibiles
condat. ibi. §. i.

Principū subditi siue polycia rē. vide ibi. §. ij.

Prinicipibus quō pñque necessaria est clemē
tia. ducuntur ad hoc decet exempla pulchra q et
p ordine declarant. iij. p. t. r. c. ix. §. i.

Priniceps quis est fm philosophū quō ipse in
se pollere dē oī virtute iusticie. et quō debz esse
exemplaris scz ad sapientiā acquirendā ad aua
riciā detestandā et ad luxuriā fugiendā. iij. p.
te. t. v. c. iij. §. ij.

Prinicipandi pñque sunt tres pñates que et per
ordine declarant ibi. §. i.

Decet cōcessum a principe beneficiū cē māsuz
Est vna de regulis iuris que et declarat. i. p. t. r. r.
ca. vnico. s. d. scz decet.

Priepū siue dñoz pñius sacerdos qñ dicit
cui pñteri tenet. iij. p. t. r. v. c. iij. §. i. b. c. d.

R ij.

De principibus siue dominis vide etiam varia supra sub. d. scz dominis. et supra sub p. scz. prelatura

Principes quō se vario mō habere se dñt in iusticia. iij. p. t. iij. c. iij. §. i. etiam p totū. ca.

Princeps secularis qui illegitimus est. quō. legitimatur. iij. p. t. i. ca. xvij. §. vi.

Prinilegiū dicitur alia lex priuata est et priuilegiū datū a deo et priuilegiū ab homine. et priuilegia per quem concedi pñt. i. p. t. xix. c. vnico.

Priuilegiōz interpretatio ubi pba sunt obscura siue ambigua ad quē spectat cuius est condere. que sunt priuilegiōz species. aliud est tale aliud psonale. et aliud corporale. et que differentia in priuilegiū et cōfirmationē. ibi. §. i. et ij.

Priuilegiū nō valet siue euacuatur decē mōis ibi. §. iij.

Qui dicit se exemptos allegantes priuilegia requisiti ab ordinario tenentur tradere in scriptis Et nota q quidam sunt ita priuilegiati q nec ratione delicti nec rōe cōtractus cōueniri pñt ibi. §. iij.

Priuilegia ordinis fratry p dicatorz habentur. ibi. c. ij. p. totū vide tñ multo plus sup p dicatorum fratry

Priuilegium psonale personā sequitur et extinguitur cū psona. est vna de regulis iuris q et de clarat. i. p. t. xix. c. vnico. s. b. p. scz priuilegiū

Priuilegia ecclesiarz et psonaz ecclesiasticaruz quō diuiduntur. et quō distinguuntur. que priuilegia sunt data a papa et que ab impatore. quō intelligunt. iij. p. t. xij. c. iij. §. iij. c. p. totū et. v.

Priuilegiū hz rhomana curia q n appellari pñt a papa ad eius successorē. necq ad pñtū generale. iij. p. t. xij. c. iij. §. i. q si p totū

Priuilegia p dicatorz in cōmuni sunt. xix. iij. p. t. xvij. c. i. §. ij. p. totū. vide etiam de ecclesie priuilegijs. ibi. c. iij. §. i.

Priuilegijs ecclesiasticis quō gaudent clerici. iij. p. t. xij. c. v

Priuilegia ecclesiarz et psonaz ecclesiasticarum que sunt quō contra easdē fit. iij. p. t. xij. c. iij. §. quarto

Procurator aduocatus. et iuris cōsultus quō peccare pñt multipliciter in iudicio vel alias et attenditur moderamen salarij eorundē circa q tūor. et procurantes et aduocantes in causa vsu rana peccāt mortaliter. ij. p. t. i. ca. xix. §. viij.

Procuratores religionum quō inculpātur de aliquibus. iij. p. t. xvi. ca. i. §. xi. vltra mediū.

Procurator n officium et notarioz describitur. vario modo supra s. b. littera n scz notarius et. iij. p. t. vi. ca. iij. q si p totū

Procurare honores et dignitates q periculo sum sit quō se homo cauere debet ab huiusmōi ij. p. t. iij. ca. v. §. ij.

Proditio ponitur a beato Gregorio inter filias auaricie. quō vario modo describitur. et declaratur vario modo. ij. p. t. i. c. xij

Proditio est magnū scelus summe odiosum deo et hominibus. que mala ex eadē oriuntur. ipsa pditio fit tribus modis. ibi. §. v. et vi.

Queritur cū quis possidet iniuste ciuitatē vel castrum et amittit talē ciuitatē vel castrum et recuperet dominus eius si peccet. ibi. §. viij

Utr hostē capitalē. alicuius domini vel cōmunitatis iniuste agentis vel bellantis cōtra ipm dominū vel ciuitatē sit licitū proditorie occidē ibi. §. viij.

Proditoria manus describitur. et quid significat eius quinqz digiti siue modi. ij. p. t. ij. ca. pmo. §. xij.

Prodigalitas vnde procedit i quo cōsistit hoc vicium quō opponitur varijs vicijs. quare auarus magis dicitur liberalis. q prodigus. et grauius peccatum est auaricia q prodigalitas triplici ratione. ij. p. t. vi. ca. viij.

Prodigalitas describitur p thema ex psalmo. quod et de ipsa declaratur cum triplici mēbro. ibi. §. i.

Prodigalitatē vicium in quo cōsistit quō prodigus dissipat substantiā suā tripliciter. et ibidē. §. ij.

Prodigalitatē nocumētū quod est cum notabili exemplo. ibi. §. iij.

Professio quō fit ad modum homagij. in quo rum manus fieri debz. quid est professio q nō habet effectū quantū tempus postulat. q profiteri pñt ante annum. quando mala p fessio tenet. iij. p. t. xvi. ca. iij.

Professio tacita fit multis modis. et que est distinctio inter habitū nouitiorum et aliorū quō obligat tertia professio. q n ante annum recipere possunt habitum p fessionis. ibi. §. i.

Professio impuerum describitur quando scz parentes recipere pñt filios ingressos ad religio nem. et quādo hoc facere nō possunt. q s annus est aptus ad p fessionem. qui multis annis manere possunt ante professionē. et professus tacite in quibus casibus tenetur ad tria vora religionis. ibi. §. ij.

Professionis fructus siue utilitas que est quid meretur. et quare utilior est ingressus religionis q peregrinationis. terre sancte. ibi. §. iij.

Professus si fuerit in filigione quando dominus possit eum retere. et in q t annis. cum quibus

bonis et si exierit cum domino quando tenetur
reintrare. ibi. §. iiij.

Professus in monasterio ubi splendide vinitur
et non fm regularem vitam qñ ille obligatus
est ad illum ordinem. quando debet manere et
qñ non. ibi. §. v.

Per professionem qñ quis proprie fit religio
sus. que in diuersis religionibus diuersis mo/
dis exprimitur. tertia parte titu. xvi. ca. i. §. iiij
post mediũ

Per professionem tacitam vel expressam qñ
dissoluitur vinculum matrimonij contractum
per verba de presenti. iiij. p. t. i.

Proficere volens qñ se habere debet fm nouẽ
modos. iiij. p. t. xvi. c. viij. §. iiij. c.

Proficere qñ tẽtẽt incipientes pficientes et
perfecti. i. p. t. vi. c. ij. §. iiij. c.

Prohibentes subditis suis ne faciant obseq̃a
corporalia personis ecclesiasticis excommunica
ti sunt maiori sententia. et qñ intelligitur hec
prohibitio. iiij. p. t. xxiij. c. xvij.

Aum quid prohibetur prohibetur omnia que
sequuntur ex illo. est vna de regulis iuris que. et
declaratur. i. p. ti. xx. ca. vnico. sub c scilicet cum
quid

Promereri homo non p̃t vitã eternaz sine grã
dei. hoc pbat. iiij. p. t. ix. c. v. §. i.

Promissio simplex absq̃ iuramẽto vel voro q̃
modo et quando quis tenetur reddere quãto
non. et vtrum aliquis tenetur de necessitate salu
tis implere quod simpliciter promisit. ii. p. ti. x
ca. i. §. iiij.

Promissionẽ in malis fides non expedit abser
uari. est vna de regulis iuris que et declaratur. i.
p. t. xx. ca. vnico. sub. i. scz in malis pmissio
uide etiã infra lb̃ra. v. scz votũ.

Promissorium iuramẽtũ vario modo describit̃
et aliqui casus ponuntur vbi ligat ad obseruan
dum et vbi non. et qñ et quando sup istis p̃t fie
ri absolutio. secunda parte. t. x. capi. vi. vsq̃ ad
primum. §.

Prophete et patriarche qui fuerũt et quot. qñ
multipliciter et vario modo p̃mendauntur. qñ
ipsi christum figurabant. Et ioannes baptista
multum cõmendatur. ii. p. t. xxxi. c. vij.

Prophete qñ antiquitus dicebantur vid en
tes qñ ioannes baptista dicitur propheta. qñ
modo prophetia diuiditur in visionem et exta/
sim. qñ varij vario modo viderunt. ibi. §. ij
post mediũ

Prophete qñ deũ viderũt et nos ex eor̃ relatu
qñ videmus. i. p. t. ij. ca. vi. §. xiiij. xv. xvi. xvij
et. xvij.

Prophetaz eximius qñ et quare dicitur da/
uid. vnde dicitur propheta. zc. et qñ moyses
dicitur maximus prophetaz. iiij. p. t. ij. cap. iiij
§. ix. vltra mediũ

Proprium in religione qd dicitur habere pro/
prium cuiuslibet religioso quomodo est peccatũ
mortale. zc.

Prelatus qñ potest dispensare in pprio habẽ
do. iiij. p. t. xvi. ca. i. §. xi. b. c. d.

Proprietas rerũ qñ describitur et declarat. iiij
p. t. ij. c. ij. §. iiij.

Proprius sacerdos quis dicitur a q̃ quis debz
absolui. et qñ proprij sacerdotes pnt absolue
re. zc. iiij. p. t. xvij. c. i. In quibus casibus lz vni
cuiq̃ alteri qñ proprio sacerdoti confiteri etiam
sine ipsius licentia. iii. p. t. vii. c. iiij.

Proprius sacerdos episcoporum et patriarcha
rum quis dicitur. cui tenentur cõfiteri. iiij. p. ti.
xv. ca. ij. §. ij.

Proprius sacerdos imperatoris quis dicitur
cui tenetur cõfiteri. iiij. p. t. xvij. ca. ij.

Proprius sacerdos vtz sit papa aliquomõ di
cedus cuiuslibet prochie. iii. p. t. xxij. c. vi. §. xiiij.

Propriũ confessorẽ qñ sibi pnt eligere pla/
ti. et a quibus ille potest aboluere. iiij. p. t. xvij. c.
ij. §. ii. p̃ mediũ

Proprius sacerdos quis dicitur et qñ confi/
tentes tenentur recipere licentiã ab ipso p cõfes
sione faciendã. iii. p. t. xvii. ca. in medio

Prosperitas mundialis qñ facit obliuisci dei
sui et proximi. i. p. t. ij. ca. ix. §. ij. c.

In prosperis afflictio est filia inuidie. et descri
buntur ipsius quinq̃ pessime cõditiones. ii. p.
te. t. viij. ca. ii. p totũ

Prouidere qñ platus debz suis subditis in
necessarijs. qñ corrigere vitia. ii. p. t. ix. ca. v. §
tercio

Prouidentia que est respectu futuroz. qñ po
nitur pro principali parte prudentie. zc. iiij. p.
ti. ij. ca. ii. §. iiij.

Prouidere bona qñ contingit dupliciter vt
scz cognoscantur in se ipsis et in causis suis ibi
tem. §. iii. b.

Prouisores ecclesiarum qñ dñt visitari a pre
latis. et de quibus sunt interrogandi. iii. p. ti. xx.
ca. vi. §. i. et v.

Proximo qñ quis congloziatur et que est ista
gloriatio. ii. p. t. iiij. c. i. §. i. d.

Proximi odium quantum peccatũ est. et tripli
ci de causã habet quis p̃ximũ odio. ibi. ti. viij. c.
iii. §. iiij. R. per totũ

Proximi dilectio que p̃prehendit sub se quis
intelligitur loco proximi. qñ p̃ximũ diligere
K iiij

debemus. Et quō peccatores diligendi sunt ex caritate. et que in ipsis odire debemus. iij. par. te. r. vi. capitulo sexto

Proximi dilectio per septem nos inuitat. et q̄ modo multiplex emolumentū fit homini ex tali dilectione. ibi. §. iij.

Proximorū dilectio quo ordine fieri debet. et vtz v^o sit magis diligendus q̄ alter. ibi. §. iij.

Cetera habes supra sub d. scz dilectio

Proximus quō dī diligī iuxta illud. diliges proximū tuū sicut te ipm in quo stat ista dilectio. et quō tangitur iste modus dilectionis. et ratio in isto precepto. ibi. ca. v. §. iij.

Proximū quō diligere debemus sicut christus dilexit nos dicens hoc est pceptū meū vt diligatis inuicem sicut dilecti vos. quō xp̄us hoc fecit. et quō nos hoc facere debemus. ibi. c. v. §. v.

An sit magis meritorū diligere deum q̄ proximum. ibi. c. vi. §. iij.

Proximo quō quis iniuriatur multipliciter p inordinatū amorē suū ipsius. ii. p. r. v. c. xij. §. ij.

In proximū quō quis peccat et quō in deū et q̄ modo in se ipsum. i. p. r. vii. c. ii. §. ii.

Proximus quō debet amari et sibi velle bonū. iij. p. r. xix. ca. vi. ante medium

Prudentia in quo conuenit cum arte et in quo differt. iij. ij. t. i. ca. v. f.

Prudentie quō annectuntur tres virtutes fm philosophū eutolyā sinesis et gnoūm. ibi. §. vi circa mediū

Prudentia quō prefigit mediū omni virtuti. et quō domus fortitudinis stabienda est varijs virtutibus. zc. iij. pte. ti. ij. ca. i. §. i.

Prudentie pres integrales que sunt et quō per prudentiā quis regere debet seipm et multitudinem. et sunt tres species prudentie. ibid. §. ij.

Prudentia utrū est in peccatoibus. et ē triplex prudentia scz falsa vera et pfecta. q̄ prudentia ē in omnibus q̄ habent gratiā pbatur. Et est duplex prudentia ibidem. §. iij.

Prudentia hz se ad virtutes morales tripiliciter. ibidem. §. iij.

Prudentia quō requirit memoriā intelligentiā et prouidentiam. Et si prudens est anim⁹ tuus tria precogita ibidē ca. ij.

Prudentia quō requirit memoriā preteritorū. et quattuor sunt q̄ valēt ad bñ memorandū. iij. parte. ti. ij. ca. ij. §. i.

Prudentia quō requirit intelligentiā. quō ipsa ē pars prudentie. et quomō ordinatō sui p̄sistit in arte. ibidem. §. ij.

Prudentia quō requirit prouidentia que est respectu futuroz et prouidere bona cōtingit duplr. et quō

sollicitudo p̄tinet ad prudentē. ibidem. §. iij.

Prudentie primā ptem quō respicit memoriā preteritorū. et octo sunt quorū debemus inter cetera remunerari. ibidem. §. iij.

Ad prudentie terciā partē quō optinet p̄cauere p̄cula et eis obuiare. et quō in p̄nti vita patimur p̄cula in quadruplici pugna sp̄iali. ibid. §. v.

Per prudentiā quō quilibz homo se h̄re debet quātū ad singularē p̄fectiōem. quātū ad familie gubernatōem et quātū ad suoz cōiūm p̄municatōem. ibidem. §. iij.

Per prudentiā quō quis vitam suā regere debz per nouē regulas directiuas. ibidē. §. iij.

Prudentiam q̄druplicē quō habet serpens quā vnusquisq̄ in se habere debet. ibi. ca. iij. §. i.

Ad prudentiā monasticā quattuor requiruntur ibidē capi. iij. §. ij.

Prudentia yconomica in quo p̄sistit. et prudentia regnatiua in quo p̄sistit. ibidē. ca. v. et vi.

Prudentie pres sunt euboliā sinesis et gonū. ibidem. cap. vij.

Prudentia in regēdo seipm et alios que est siue in q̄ p̄sistit. i. pte. ti. i. cap. iij. §. ij. d.

Prudentie actus est triplex qui necessarius est cuiuslibet. ij. pte. ti. v. ca. xi. c.

Prudentia triplicem quō debet habere clericus ij. pte. ti. xij. ca. iij. §. iij.

ante v.

Pudiciā qualē

habere debent clerici in moribus et in verbis. et pudicia vnde sumit. quō pudicia attendit circa signa venereoz. zc. iij. pte. ti. xij. ca. ij. §. vij.

Pudicia virginū describit infra sub v. f. ego

Pueri in qua etate excludūtur a iuramento. et si iurāt quō peccāt zc. ij. par. ti. r. ca. iij. §. ij. b.

Pueri ante ānos pubertatis nō sunt obligati ad vota zc. ij. pte. ti. xi. ca. ij. §. vi. c. d.

Pueri indeoz et infidelīū nō sunt baptisandi i iuris parētibz. quod pbatur triplici rōne. qui ant̄ suscepērūt fidē siue baptismū quō sunt sepandi a parētibz zc. ij. pte. ti. xij. ca. ij. §. iij.

Pueri infidelīū utrū sunt baptisandi in iuris parētibz. ij. par. ti. xij. ca. xij. §. ix. f.

Pueri siue iuuenes quō dñt regi a parentibz q̄ mala in ipsis dñant a q̄bz parētes ipos etrahere debēt. quō sint inducēdi ad bonū. et tria expediūt ad iuuenilē p̄fectiōem. zc. ij. par. titu. ij. capi. v. §. iij. iij. et v.

Puericia quō dī secunda etas hoīs. q̄d in duarar ista etas et q̄d sp̄ialiter significat. iij. par. ti. v. ca. v. §. vi. c.

Puerpera q̄cūq̄ purgata est post p̄tū potest i

trare templū si vult ex deuotione absq; peccato
qd pbat rē. iij. par. ti. i. ca. ix. §. iij. infra mediū
Pulchritudo spūalis qūo est eadē cū honesta
te. rē. iij. pre. ti. iij. ca. i. §. ix.

Ad pulchritudinis rōez qūo requiritur claritas
et pcoria In quo p̄sistit pulchritudo spūalis
ibidem. ca. vi §. primo circa mediū

Punire et vindicare qūo rectores debent vicia.
quarta pre. ti. v. ca. xij. §. secūdo.

Punitur quis a deo in plenti vita aliqñ nō so-
lū pro sua culpa. sed aliqñ pro aliena. et hoc tri-
plici rōne. iij. par. ti. i. ca. i. §. secūdo.

Puniuntur pēa triplici. iij. par. ti. xix. ca. ij. c.

Punitur peccator a deo ppter mortale nō solū
in pñti vita s; etiā in alia vita. i. pre. ti. ix. ca. iij.

Puniuntur peccator tāto diuinijs qūo magis ex
peccatur ad veniē si nō reuertit pma pre. titulo
nono capi. ij. §. quarto

Pupillorū et viduarū respectus q̄lis esse debet.
secūda par. titu. secūdo. ca. iij. c.

Purgatoriū ostēdit esse ex sacra scriptura de q̄-
bus ista auctoritas intelligit locus purgatorij
nō inuenit expresse determinatū in sacra scriptu-
ra. et q̄ ibi duplex pena rē. pma par. ti. x. ca. ii.

Purgant autē aīe sola diuina iusticia ignē intē-
dente. et quoz misterio. Et quedā venialia sunt
maioris adherētie q̄ alia. Ideo i eis ignis for-
tius figit. et duab; de causis aīa recedens a cor-
pore penā purgatorij sustinet. Ibidē. §. pmo

Quatuor modis aīe defunctorū p suffragiū no-
strū iuuatur. et q̄ eoz meliora sunt. et suffragiū
per malos aliqñ valet. aliqñ non. et vtrū p̄sint
faciēti rē. ibidem. §. secūdo

Utrū missa pro defunctis eq̄liter valet defun-
cto vni sicut alijs. Et quedā alie q̄stiones de alijs
suffragijs determinatur. ibidem. §. tercio.

Utrū promittēs singulatum diuersis vnā mis-
sam libere et satisfaciāt celebrādo pro oībus. ta-
lis celebrās potest excusari quicq; modis. et du-
plex dīa est inter p̄cipiū qd est merendū. et il-
lud qd est ad satisfaciendū rē. ibidem. §. iij.

Utrū solūes pro multis tot suffragia quot dī
omībus singulatum libere. Et vtrū solūes suf-
fragia in mortali libere. vel vtrū tenetur itera-
re rē. ibidem. ca. v.

Ad purgatoriū qūo sentenciabit aīa in morte
sine mortali recedēs a supno iudice pma parte
titu. v. capitu. quinto.

Anima recedēs si nō est hic plene purgata non
est apta ad regnū celoz ideo digna ad purgato-
riū. quatuor sunt afflictōes animarū in purga-
torio. et q̄dū est in purgatorio puatur dei visi-
one cū vno exemplo ibidem. §. pmo

Quare itur ad purgatoriū. et q̄ duplex est aqua
cupiditatis p quā transeūtes de hoc mūdo aīe
cū aqua gracie. oportet q̄ trāseant p ignē purga-
torij. ibidem. §. secūdo

De purgatorio qūo educatur aīe p modū inf-
cessionis. p modum redemptōis per modū pro-
prie solutōis. et per modū aliene p eo afflictōis
pma par. ti. v. ca. v. §. tercio et de cognitōe aīe se-
pate habes supra sub littera a.

Purgatorium qūo punit aīas. et ppter q̄ pecca-
ta. iij. par. titu. xxiij. capi. pmo

Quod purgatoriū sit pbat ex scriptura. et q̄
mō quedā aīe purgantur p peccatis rē. ibi. §. i.

Purgatorij qūo est duplex gen⁹ p̄naz. et q̄ dif-
ferētia in illis penis qūo post resurrectionē iste
locus vacuus manebit rē. ibidē. §. secūdo

Purgatorij igni vel in inferno qūo anime cruci-
antur circa hoc est quituplex mod⁹ dicendi fm
q̄nq; opīōes modernoz ibidē. §. iij. iij.

In purgatorio qūo p̄solant anime p nostra suf-
fragia. pro quibus ibi puniuntur rē. ibidē capi-
lo secūdo. c. §. secūdo.

Omnia suffragia que fieri p̄nt pro aīabus in
purgatorio cōtinentur in quattuor modis. ibi
tem capitulo secūdo. §. pmo

Q̄ suffragia valent defunctis. sed nō omībus
hoc pbat et declarat vltterius ibidē. §. secūdo

Utrū suffragia que p malos fiūt p̄sint anima-
bus in purgatorio. ibidē. §. tercio.

Utrū suffragia p̄sint ei qui facit ipa. p alijs rē.
Ibidem. §. quarto

Utrū oblit de fūcto si omittatur suffragia ab eo
mādata rē. Ibidem. §. quinto.

Utrū suffragia p̄sint hys p q̄bus nō fiunt q̄s
tū hys pro q̄bus spēaliter fiūt. q̄ suffragia valēt
defunctis dupl^r pbat ibidē. §. vi. et vij.

Purgatoriū quo est timendū ponitur septem
purgatoria. iij. par. ti. xviij. ca. x. p totum.

Purgatoriū esse necariū credere ibidē. §. v.

Purgatorium in quo loco credis ibidē. §. sexto.

Purgatoriū scī Patricij describit. vnde illud
purgatoriū rē. Ibidem. §. viij.

Purgatur quis citius in religione q̄ in seculo
scz per exercitia spūalia. p exercitia corpalia. et p
exercitia tpalia. tercia par. ti. xvi. ca. x. §. vi.

Purgatio est triplex et que licita. iij. par. ti. xv.
capi. xxxiij. §. secūdo per totum.

Purgatio canonica corā iudice est triplex. qūo
purgatio fieri debet et que. cū q̄t q̄s se dī purgā
et q̄ forma iuramēti in purgatiōe. iij. p. ti. ix. c. x.

Purificatio brē virgis multipl^r describit cum
multiplici lumie pro illo festo rē. iij. pre. titu.
xv. capi. xxxij. per totum

De eadem festiuitate habes aliū sermonē ibi
ca. xv. habes etiam in particulari de ipsa i tabu
la speciale de beata virgine post istā tabulam.
Purificationes veteris legis ad quid ordina
bantur. et quid nobis spiritualiter significāt si
ue qñō spiritualiter figurant nostram purifica
tionem. i. p. t. xiiij. ca. v. §. viij.
Pusillanimitas est filia accidiē. qñō ipsa descri
bitur. et de eadez ponitur thema ex psalmo. ij. p.
ti. ix. ca. xvi.
Pusillanimitas in hoc consistit cur quis se sibi
trahit a bonis que facere possit. et qñō hoc fit. et
qualiter illi puniuntur. ipsa pusillanimitas p̄
habere triplicem causam vnde oriatur cū exem
plo. ibi. §. i.
Pusillanimitas secundo in hoc cōsistit scilicet
quando quis timet amittere bona temporalia
vnde per hoc declinat a virtute quod est pecca
tum et qñō ex isto pcedunt multa mala. ibi. §. ij.
Pusillanimitas tercio in hoc consistit q̄ qñō ita
timet mortem corporis et afflictionē q̄ deū offē
det vt euitet huiusmōi genera penarū. ibi. §. iij.
Pupilloz et viduarum respectus quis esse dēt
ij. p. t. ii. c. iij. c.

R ante u

Querelaz quomo

do importat murmuratio et triplex querela repi
tur in scriptura contra deū. ii. p. t. vij. ca. ii. §. i. et
vltia.
Querere dignitates vtz sit licitū. ii. p. t. iij. c.
v. §. iij. iij. v. et vi.
Quis qñō vario mō capitur in scriptura sacra
sive intelligitur. i. p. t. v. c. i. infra principii.
Quidditas hominis pulchre et vario mō descri
bitur p̄ q̄stiones salomonis. i. p. t. i. c. iij. §. i. ij.
et iij. p. totū
Quid est homo cui similis est qñō se habz vbi
est. et cum quibus socijs. ii. p. t. xij. cap. vii. §.
ij. b per totū

R ante a

Ratio et intellectus

in homine non possunt esse diuerse potentie qd
probat. i. p. t. iij. c. viii.
Ratio inferior et superior qñō inficiuntur et qñō
in ipsis est peccatū. vnde causatur defectus. ibi.
§. ii.
In ratione superiori et inferiori q̄ peccatū in si

probat. Et q̄ ligatio rationis potest causari.
ex quinqz. ibi. §. iii.

Ratio anime habet tria facere scz cognoscere et
liberare et iudicare. ibidē. c. ix. b.

Rationis actus dupliciter potest considerari.
ibi. t. iij. ca. i. §. ii. d.

Rationi qñō obedit sensualitas et obedit deo
tripliciter. et ratio triplicem regulaz adhibz sen
sualitati. i. parte. t. ii. ca. decimo sexto pagapho.
secundo

Rationes qñō recipiet dñs in extremis a nob.
et de quibus. i. p. t. v. ca. ij. §. iij. b.

Ratio triplex quasi nos cogit ad diligendum
deū super omnia. scz ratio prouidentie et largi
tatis ratio varie bonitatis ipsius. et ratio attine
tie et propinquitatis. quarta parte. titu. vi. cap.
ij. §. v.

Rationem qñō vario modo tēptat dyabolus
iij. p. t. xij. ca. iij. §. iii. d.

Rationem qñō homo reddet deo in morte de
varijs rerum generibus. quarta parte. titu. xij.
ca. ix.

Ratio internalis qñō est speculum summi boi
in quo nunc deus videtur. i. p. t. iij. ca. vi. §. vi.

Rationis actus in agendis sunt quattuor et q̄
modo impediuntur per quattuor filias luxurie
ij. p. t. v. ca. ix. b.

Radices peccatorum sunt quinqz. et quare di
cuntur radices. prima parte. ti. vj. capitulo. ij.
§. quarto

Rancor qñō rperitur in affectu. effectus et actio
contra iniuriantē. secunda parte. titulo secādo
capi. iij. b.

Rapina qñō excluditur ab homine. et appetit
rapine prohibetur in lege diuina et puniuntur in
lege dei precise. et ipsa prohibetur in lege diuina
et humana et in vtraz lege puniuntur grauiter. ij.
p. t. i. ca. xii. §. ii.

Rapina qñō committitur in vsurpatis domi
nijs. in publicis bellis. i. manifestis latrocinijs.
in pedagogijs indebitis. et iniustis damnis. ibidē
§. iij. iij. v. et vi.

Rapina qñō diffinitur. qñō rapina sumis. mē
tripliciter. ibi. §. viii.

Rapina est grauius peccatū furto triplici ratio
ne. ibi. §. ix.

Raptoris pena que est. qñō et qñ pnt sibi nega
ri sacramenta. et sepultura. ibi. §. x.

Qui participant in crimine rapine. furti vel sa
cilegi. vel iniuste damnationis mortaliē pec
cant. et quibus modis fit participatio. Ibidē
§. vndecimo. duodecimo. xii. xiiij. et decimoqu
o. p. totum